

YUNUS SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Yunus 10/1)

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

ELİF! LÂM! RÂ! Bunlar, hikmetli kitabın âyetleridir.

(Lokman 31/2)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

Bunlar, hikmetli kitabın âyetleridir.

(Lokman 31/3)

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

Güzel davrananlar için bir rehber ve bir ikramdır.

(Hud 11/1)

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

ELİF! LÂM! RÂ! Kitabın âyetleri hem hikmetle birbirine bağlanmış, hem de daima en doğru hükmü veren ve her şeyden haberdar olan tarafından ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

(Hud 11/2)

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

Öyle ki, Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Ben de o kitapla sizi uyaran ve müjdeleyen kişiyim.

(Bakara 2/129)

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbimiz! Bunların içinden bir elçi çıkar da onlara Senin âyetlerini bağlantılarıyla okusun. Kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları geliştirsin. Çünkü Sen, daima en üstünsün, en doğru hüküm verensin.”

(Bakara 2/151)

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

Nitekim size içinizden bir elçi gönderdik. O size âyetlerimizi bağlantılarıyla okur, sizi geliştirir, size kitabı ve hikmeti öğretir, size bilmediklerinizi öğretir.

(Yunus 10/2)

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ

İnsanları uyarması ve inanıp güvenenleri de Rableri katında özü sözü doğrular mertebesine çıkacakları ile müjdelemesi için içlerinden birine vahyetmemiz, insanlara çok mu tuhaf geldi ki, kâfirler: “Kesinlikle bu, apaçık bir büyücüdür!” dediler?

(Araf 7/63)

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

İçinizden bir kişiye, sizi uyarması ve kendinizi korumanız için Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine mi şaşırdınız? Belki size rahmet edilir.”

(Araf 7/69)

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Sizi uyarması için içinizden bir kişiye Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine şaşırdınız mı? Hatırlasanıza, Nûh halkından sonra sizi onların yerine yerleştirdi. Sizi daha iri yapılı hale getirdi. Artık, Allah'ı hatırlayın ki, kurtuluşa eresiniz.”

(Sad 38/4)

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

Onlar, içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar. Kâfirler dediler ki: “Bu, büyüleyen bir yalancıdır.

(Sad 38/5)

أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

İlahları tek mi yaptı? Bu gerçekten çok şaşılacak bir şey!”

(Kaf 50/2)

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

Aslında onlar, içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşıldılar. Kâfirler hemen: "Bu şaşılacak bir şey!" dediler.

(Kamer 54/54)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

Şüphe yok ki, kendilerini koruyanlar cennetlerde; nehir kenarında,

(Kamer 54/55)

فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

doğruluk meclisinde, güçlü hükümdarın katındadırlar.

(Yunus 10/3)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Sizin Rabbiniz Allah'tır; gökleri ve yeri altı günde yaratmış sonra yönetime geçmiştir. İşleri çekip çeviren O'dur. Şefaata edebilecek olan, ancak O'nun izninden sonra edebilir. İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. Siz O'na kulluk edin. Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Araf 7/53)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar, ille de kendilerine bağlantılarıyla okunanları mı bekliyorlar? Okunanların günü geldiğinde, önceleri onu unutmuş olanlar diyeceklerdir ki: "Rabbimizin elçileri gerçeğin kendisini getirmişler. Şimdi bize şefaata edecekler var mı ki şefaata etsinler? Ya da geri gönderilsek de yaptıklarımızdan başkasını yapsak olmaz mı?" Onlar gerçekten kendilerini kaybetmiş kimselerdir. Uydurdukları da onlardan kaybolacaktır.

(Araf 7/54)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي النِّيلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Kuşkusuz Rabbiniz Allah'tır; gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra yönetime geçmiştir. Gündüzü, onu sürekli kovalayan gece ile örten, güneşi, ayı ve yıldızları da emrine boyun eğdiren. Bilin ki, yaratmak da emretmek de O'na aittir. Bütün varlıkların Rabbi Allah, bereketin kaynağıdır.

(Rad 13/2)

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

Allah, gökleri görünür bir direk olmadan yükseltmiştir. Sonra yönetime geçmiş, güneş ve ayı düzenlemiştir. Her biri, belli bir süreye kadar akar gider. İşleri çekip çeviren ve âyetleri ayrıntılı olarak açıklayan O'dur. Belki Rabbinizle yüzleşme konusunda ikna olursunuz.

(Ta Ha 20/109)

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

O gün şefaata, sadece Rahman'ın izin verdiği ve lehine söz söylenmesine razı olduğu kişiden başkasına fayda sağlamaz.

(Secde 32/4)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Allah; gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde yaratan, sonra yönetime geçendir. Onunla aranızda girecek bir veliniz ve bir şefaatiniz yoktur. Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Sebe 34/23)

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

Onun katında şefaatin, onun izin verdiğiinden başkasına yararı olmaz. Kalpten yakarışları sona erdiğinde onlara; "Rabbiniz ne demişti?" diye sorulur: "Tamamıyla gerçeği!" derler. O, her şeyden yücedir, her şeyden büyüktür.

(Yunus 10/4)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Hepinizin dönüp geleceği yer O'nun huzurudur. Allah'ın vaadi gerçektir. Çünkü O başlangıçta yaratır, sonra onu tekrarlar ki, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara çalışmalarının karşılığını hakka uygun şekilde versin. Kâfirlere ise inkâr etmelerine karşılık kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

(Enam 6/70)

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldanıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Hatırlat ki; herkes kazandığından dolayı rehin alınacaktır. Allah ile arasına girecek ne bir veli ne de bir şefaatchi olmayacaktır. Bedel olarak ne verseler kabul edilmeyecektir. Kazandıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. İnkâr etmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Araf 7/29)

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا
بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

De ki: “Rabbim hakka uygun davranmamı emretmiştir. Secde edilen her yerde yüzünüzü doğrudan O’na çevirin, dinine bir şey katmadan yalnız O’na davet edin. Sizi nasıl başlattıysa dönüşünüz de öyle olacaktır.”

(Yunus 10/34)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتِ
تُؤْفَكُونَ

De ki: “Ortak koştuğunuz arasında yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan var mı?” De ki: “Yaratmayı başlatan ve onu tekrarlayan Allah’tır. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?”

(Neml 27/64)

أَمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلِلَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَآئِذَا
بُرْهَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan, size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!”

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah’ın yaratılışı nasıl başlattığını görmediler mi? Sonra onu tekrarlar. Elbette bu, Allah’a kolaydır.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da Allah’ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!” Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Rum 30/11)

اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Yaratmayı başlatan ve sonra tekrarlayan Allah’tır. Sonra O’na döndürüleceksiniz.

(Rum 30/12)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

Kalkış saatinin geldiği gün, suçlular ümitlerini kaybederler.

(Rum 30/13)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

Allah'a ortak koştukları arasından bir şefaatchileri de olmayacaktır. Zaten ortak koştuklarını inkâr edeceklerdir.

(Rum 30/27)

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Yaratmayı başlatan, sonra da tekrarlayan O'dur. Tekrar yaratmak onun için daha da basittir. Göklerde ve yerde en yüce örnekler O'na aittir. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Yunus 10/5)

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Güneşi bir ışık kaynağı, ayı da bir yansıtıcı yapan O'dur. Yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için onu evre evre ölçülendirmiştir. Allah'ın yarattığı şeyler, sadece gerçektir. O, âyetlerini bilen bir topluluk için açıklar.

(Enam 6/96)

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Karanlığı günün ilk ışıklarıyla bölen, geceyi dinlenme zamanı, güneş ile ayı bir hesaba uygun yapan O'dur. İşte bunlar, daima en üstün olanın ve her şeyi bilen koyduğu ölçüdür.

(İsra 17/12)

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصْلَانَاهُ تَفْصِيلًا

Geceyi ve gündüzü iki âyet yaptık, sonra gecenin âyetini/işaretini kaldırdık ve gündüzün âyetini/işaretini de "aydınlatıcı" kıldık. Bu, hem Rabbinizin lütfundan payınızı aramanız, hem de yılların sayısını ve hesabını bilmeniz içindir. Biz her şeyi ayrıntılı olarak açıkladık.

(Furkan 25/61)

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

Gökte burçlar; yıldız kümeleri oluşturan, içine bir kandil olarak güneşi ve ışık yansıtan ayı koyan Allah, bereketin kaynağıdır.

(Furkan 25/62)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

Hatırlamak veya şükretmek isteyenler için geceyi ve gündüzü art arda oluşturan O'dur.

(Yunus 10/6)

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

Gerçek şu ki gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı her şeyde kendilerini koruyan bir topluluk için âyetler vardır.

(Bakara 2/164)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gerçekten göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyleri denizde taşıyıp götüren gemilerde, Allah'ın gökten indirdiği suda, onunla ölü toprağı diriltmesinde, bütün canlıları yeryüzüne yaymasında, rüzgârların farklı yönlere esmesinde, gök ile yer arasında görevli bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Lokman 31/29)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Görmez misin Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneşi ve ayı hizmete sokmuştur; her biri belirlenmiş eceline kadar akar gider. Şüphe yok ki Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

(Zümer 39/5)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

Allah gökleri ve yeri, gerçek varlıklar olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne, gündüzü de gecenin üstüne sarar. Güneşi ve ayı hizmete sokmuştur. Her biri, belli bir süre içinde akıp gider. Bilin ki O; daima en üstündür, çok bağışlayandır.

(Casiye 45/5)

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın gökten indirdiği rızık kaynağında, onunla ölümünün ardından toprağı diriltmesinde ve rüzgârların değişik yönlerden esmesinde aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Yunus 10/7)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

Bizimle karşılaşmayı kesinlikle beklemeyenler ve dünya hayatına razı olarak onunla tatmin olanlar, bir de âyetlerimize aldırmayanlar var ya...

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün, sanki dünyada sadece gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar kesinlikle kaybetmişlerdir. Onlar doğru yolda değildirler.

(Furkan 25/21)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَايِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

Bizimle karşılaşmayı beklemeyenler: “Melekler bize de indirilse olmaz mı ya da Rabbimizi görsék!” derler. Onlar kendilerini büyük görürler de büyük bir azgınlıkla başkaldırırlar.

(Furkan 25/22)

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَايِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا

Melekleri görecekları gün suçluları sevindirecek hiçbir şey olmayacaktır. Melekler onlara daima: “Yasaktır! Yasaklanmıştır!” diyeceklerdir.

(Ankebut 29/23)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah’ın âyetlerini ve O’nunla karşılaşmayı inkâr edenler... İşte onlar rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir. Onlar için acıklı bir azap vardır.

(Rum 30/7)

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

Onlar dünya hayatının görünen yüzünü bilirler. Onlar ahireti umursamazlar.

(Rum 30/8)

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

Kendileri hakkında hiç düşünmediler mi? Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları, sadece gerçek ve belli bir eceli olan varlıklar olarak yaratmıştır. Doğrusu, insanların çoğu Rableriyle karşılaşmayı inkâr ederler.

(Secde 32/10)

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

Dediler ki: "Toprakta kaybolup gitmişken mi, biz mi gerçekten yeniden yaratılacağız?" Aslında onlar Rableriyle karşılaşmayı inkâr edenlerdir.

(Secde 32/11)

قُلْ يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

De ki: "Sizin için görevlendirilen ölüm meleği sizi vefat ettirecek, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz."

(Yunus 10/8)

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

İşte onların varıp kalacakları yer, cehennemdir. Bu, kazandıklarının karşılığıdır.

(Araf 7/147)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Âyetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanların yaptıkları boşa çıkar. Onlara yaptıklarından başkasıyla mı karşılık verilir?"

(Zümer 39/70)

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

Herkese yaptıklarının karşılığı tam olarak verilecektir. O, onların neler yaptıklarını çok iyi bilir.

(Zümer 39/71)

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

İnkâr edenler, bölükler halinde cehenneme sevk edileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın kapı görevlileri şöyle diyeceklerdir: "Size içinizden elçiler gelip Rabbinizin âyetlerini bağlantılarıyla okumadılar mı? Böyle bir günle karşılaşacağınızı söyleyip sizi uyardılar mı?" Onlar: "Evet!" diyecekler ama o kâfirlerin üzerine azap kelimesi gerçekleşmiş olacaktır.

(Zümer 39/72)

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

Onlara denecektir ki: "Ölümsüz olarak kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüymüş!"

(Yunus 10/9)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Kuşkusuz inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara, îmân etmelerinden dolayı, Rableri rehberlik edecektir. Altlarından ırmaklar akan, nimetlerle dolu cennetler içindedirler.

(Nisa 4/122)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları, ölümsüz olarak orada sürekli kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Allah'ın vaadi gerçektir. Allah'tan daha fazla sözüne sâdık kim olabilir?

(Araf 7/42)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara gelince- ki biz kimseye gücünün üzerinde bir yük yüklemeyiz- böyleleri cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Araf 7/43)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ
تُلْكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

İçlerindeki kötü duyguları söküp atarız. Alt taraflarından ırmaklar akar ve şöyle derler: “Her şeyi mükemmel yapmak Allah’a özeldir. Allah rehberlik etmeseydi biz doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler.” Onlara şöyle seslenilecektir: “İşte Cennet! Yaptıklarınıza karşılık olarak size miras bırakıldı.”

(Ankebut 29/58)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ الْعَامِلِينَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz. Orada ölümsüz olarak kalacaklar. Çalışanların ödülü ne güzeldir!

(Yunus 10/10)

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

Oradaki duaları: “Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız Allah’ım! ” Oradaki temennileri ise; “Selâm!” dir. Dualarının sonu da şöyledir: “Her şeyi mükemmel yapmak, varlıkların Rabbi Allah’a özeldir.”

(Ahzab 33/44)

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

O'na kavuştukları gün, inanıp güvenenlerin temennileri; “Selâm!” dir. O, onlar için değerli bir ödül hazırlamıştır.

(Fatır 35/34)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

Derler ki: “Her şeyi mükemmel yapmak, bizden her türlü üzüntüyü gideren Allah’a özeldir. Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayan, şükürün karşılığını verendir.”

(Fatır 35/35)

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

"Lütfuyla bizi kalıcı yurda yerleştiren O'dur. Orada bize bir yorgunluk değmeyecek, bir bıkkınlıkla da dokunmayacaktır."

(Zümer 39/73)

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

Rablerinden korkanlar ise bölükler halinde cennete sevk edileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın kapı görevlileri şöyle diyeceklerdir: “Selâm size! Hoş geldiniz! Ölümsüz olarak kalmak üzere buyrun!”

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Derler ki: “Her şeyi mükemmel yapmak; bize verdiği sözü yerine getiren, bizi istediğimiz yerine yerleşeceğimiz cennete mirasçı kılan Allah’a özeldir. Çalışanların ödülü ne güzeldir!”

(Zümer 39/75)

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Meleklerin, arşın etrafını çevrelediğini görürsün, her şeyi mükemmel yapmasına karşılık Rablerine ibadet ederler. Onların arasında da gerçek bir yargılama yapılmıştır. Denir ki: ”Her şeyi mükemmel yapmak, tüm varlıkların Rabbi, Allah’a özeldir.”

(Yunus 10/11)

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Eğer Allah, insanlara hayrı verdiği çabuklukta şerri de verseydi, onların ecelleri gelirdi. Bizimle karşılaşmayı bekleyenleri, kendi azgınlıkları içinde bırakırız, bocalar dururlar.

(Kehf 18/58)

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا

Rabbinin bağışlaması boldur, rahmet sahibidir. Kazandıklarından dolayı onları yakalasaydı, hemen azap ederdi. Aksine; onlar için, O'ndan başka sığınılacak yer bulamayacakları bir buluşma vardır.

(Neml 27/4)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتًا لَّهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

Ahirete inanıp güvenmeyenlere yaptıklarını süslü gösteririz, bocalar dururlar.

(Nahl 16/61)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Allah, zulmetmelerinden dolayı insanları hemen yakalasaydı, onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteliyor. Ecelleri gelince ne bir süre erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

(Fatır 35/45)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayırverseydi, yeryüzünde onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteler. Ecelleri gelince gereğini yapar. Çünkü Allah kullarını daima görür.

(Yunus 10/12)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İnsana bir zarar dokunduğunda, yanı üzerindeyken, otururken veya ayaktaiken bize yalvarır durur. Ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, bize hiç yalvarmamış gibi davranır. İşte böyle, aşırı gidenlerin yaptıkları, kendilerine güzel görünür.

(Enam 6/63)

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

De ki: "Gizlice; 'Bizi bundan kurtarırsan elbette şükredenlerden olursun' diye yalvardığınız bir sırada, sizi karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir?"

(Enam 6/64)

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

De ki: “Allah’tır. Sizi ondan ve her türlü felaketten O kurtarır. Sonra yine O’na ortak koşarsınız.”

(İsra 17/67)

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

Denizde size bir zarar dokununca, yalvardıklarınızın hepsi kaybolup gider, sadece Allah kalır. Sizi kurtarıp karaya çıkarınca da, O’ndan yüz çevirirsiniz. İnsan oldukça nankördür.

(Ankebut 29/65)

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

Gemiye bindiklerinde dinine bir şey katmadan yalnız Allah’a yalvarırlar. Ardından onları karaya çıkarınca hemen ortak koşarlar.

(Rum 30/33)

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

İnsanlara bir zarar dokunduğunda Rablerine yönelerek yalvarıp yakarırlar. Sonra onlara rahmetinden tattırdığı zaman onlardan bir kısmı Rablerine ortak koşarlar.

(Rum 30/34)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

Onlara verdiklerimize nankörlük etmek için. Keyfini sürün; yakında öğrenirsiniz.

(Zümer 39/8)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيًّا مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsan, başı sıkışınca dönüp Rabbine yalvarır. Sonra Allah, iyilik yaparak ona bir fırsat verse daha önce yalvardığını unuttur da insanları Allah yolundan saptırmak için Allah’a benzer nitelikte varlıklar oluşturur. De ki: “Bir süre nankörlüğünün tadını çıkar. Çünkü sen, o ateşin ahalisindensin.”

(Zümer 39/49)

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا حَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İnsana bir zarar dokununca bize yalvarır. Sonra ona bizden bir nimet versek: “Bu, bana bende bir ilme karşılık verildi” der. Aksine, o bir imtihandır ama onların çoğu bilmez.

(Yunus 10/13)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

Sizden önce nice nesilleri zulmetmeleri nedeniyle helak ettik. Elçiler, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdi ama onlar inanıp güvenmediler. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa kendi aleyhine sapar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Biz bir elçi göndermeden azap edecek değiliz.

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا
تَدْمِيرًا

Bir yerleşim merkezini helak etmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada sınırı aşarlar ve haklarındaki söz gerçekleşir, ardından orayı yerle bir ederiz.

(İbrahim 14/9)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا
اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

Sizden önceki Nûh, Âd ve Semûd halklarının haberi size gelmedi mi? Onlardan sonrakilerin haberlerini ise Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara da açık belgelerle gelmişlerdi ama onlar, lafı ağızlarına tıkayarak şöyle demişlerdi: “Gerçek şu ki biz sizinle gönderileni inkâr ettik, bizi davet ettiğiniz şey hakkında derin bir şüphe içindeyiz.”

(Fussilet 41/14)

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Kendilerinden önce ve onlardan sonra gelen elçiler: “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin!” dediklerinde: “Rabbimiz isteseydi melekleri indirirdi. Biz sizin elçiliğinizi inkâr ediyoruz” dediler.

(Fussilet 41/15)

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Âd halkı, yeryüzünde haksız yere büyüklenmiş ve: “Bizden güçlü kim var?” demişti. Onları yaratan Allah’ın kesinlikle daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı ki, âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

(Fussilet 41/16)

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخَزْيِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Onlara soğuk günlerde dondurucu bir rüzgâr gönderdik ki, dünya hayatında alçaltıcı azabı tattıralım. Ahiretteki azapları daha da alçaltıcı olacak ve onlara yardım edilmeyecektir.

(Fussilet 41/17)

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

Semûd halkına da rehberlik ettik ama onlar rehberle karşı körlükten yana olunca, kazandıklarına karşılık onları alçaltıcı bir azabın yıldırımı çarptı.

(Sebe 34/34)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Biz bir yerleşim merkezine elçi gönderdiğimizizde onların şımartılmış olanları der ki: "Biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz.

(Teğabün 64/5)

الْم يَأْتِيَكُمُ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِ هُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Sizden önceki kâfirlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlar işlerinin vebalini tattılar. Onların hak ettikleri acıklı bir azaptır.

(Teğabün 64/6)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Böyledir; çünkü elçileri onlara açık belgelerle gelmişti. Onlar ise: "Bu adamlar mı bizi yola getirecek?" diyerek inkâr etmiş ve yüz çevirmişlerdi. Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur. Allah zengindir, her yaptığını mükemmel yapar.

(Yunus 10/14)

ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

Sonra bu topraklarda sizi onların yerine geçirdik ki, sizin nasıl davranacağınıza bakalım.

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına dedi ki: "Yardımla Allah'tan isteyin ve sabredin! Yeryüzü Allah'ındır. Kullarından istediğini oraya mirasçı kılar. Mutlu son, kendilerini koruyanların olacaktır."

(Araf 7/129)

قَالُوا أُؤْذِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

Dediler ki: “Sen gelmeden de, geldikten sonra da ezilen hep biz olduk.” Musa: “Belki de Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizi onların yerine yerleştirecektir. Sonra da sizin ne yapacağınıza bakacaktır” dedi.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O’dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Fatır 35/39)

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

Sizleri yeryüzünde başkalarının yerine yerleştiren O’dur. Kim inkâr ederse, inkârı onun kendi aleyhindedir. Kâfirlerin inkârı, Rableri katında yalnızca nefreti artırır. Kâfirlerin inkârı onların sadece zararlarını artırır.

(Yunus 10/15)

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Âyetlerimiz, birbirini açıklayacak şekilde bağlantılarıyla okununca, bizimle karşılaşmayı beklemeyenler derler ki: “Bize başka bir âyet kümesi getir ya da bunu değiştir. De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem mümkün değildir. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Eğer Rabbime karşı gelirim dehşetli bir günün azabından korkarım.”

(Araf 7/203)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onlara bir âyet getirmediğin zaman: “onu derleseydin ya!” derler. De ki: “Ben sadece Rabbinden bana vahyedilene uyarım. Bunlar, Rabbinizden gelen göstergelerdir. İnanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.”

(Rad 13/36)

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَاب

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle sevinirler. İçlerinde, onun bir kısmından hoşlanmayan topluluklar vardır. De ki: “Bana emredilen, yalnız Allah’a kulluk etmem ve O’na ortak koşmamamdır. Ben Allah’a davet ederim; varıp gideceğim yer O’nun huzurudur.”

(Rad 13/37)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَنْ تُتَّبَعَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

İşte böyle; Biz onu Arapça hükümler olarak indirdik. Bu bilgi sana geldikten sonra onların arzularına uyarсан, Allah senin için bir veli ve bir koruyucu olmaz.

(Rad 13/38)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

Kuşkusuz senden önce de elçiler gönderdik. Onlara da eşler, evlatlar vermiştik. Hiçbir elçi, Allah’ın izni olmadan bir âyet/mucize getiremez. Her dönemin bir kitabı vardır.

(Rad 13/39)

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتْ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

Allah, gerektiğinde süreyi kısaltır veya sabitler. Ana kitap O’nun katındadır.

(Ahkaf 46/9)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

De ki: “Ben diğer elçilerden farklı değilim. Bana da size de ne yapılacağını bilmiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.

(Yunus 10/16)

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

De ki: “Allah öyle isteseydi, onu size bağlantılarıyla okumazdım siz de onu anlamazdınız. Bundan önce aranızda bir ömür geçirdim. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?”

(Yunus 10/17)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kim olabilir?
Gerçek şu ki suçlular kurtuluşa eremeyeceklerdir.

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kitapta olanlardan hak ettikleri başlarına gelecektir. Elçilerimiz onları vefat ettirmeye gelince: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız nerede?” diye sorarlar. Onlar: “Kaybolup gittiler!” derler ve kâfir olduklarına bizzat kendileri şahitlik ederler.

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ آلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden daha zâlim kimdir? Onlar Rablerine arz edilecekler ve şahitler söyleyeceklerdir: “Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır.” Bilin ki Allah'ın dışlaması zâlimlerin üzerinedir.

(Yunus 10/18)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَبُونَ

Kendilerine zarar vermeyecek, bir fayda da sağlamayacak olan varlıkları Allah ile aralarına koyup kulluk ederler. Bir de derler ki: “Bunlar Allah katında bize şefaatecek olanlardır.” De ki: “Siz Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?” O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.”

(Furkan 25/55)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

Kendilerine bir faydası olmayan, zarar da vermeyen birini Allah ile aralarına koyup kulluk ediyorlar. Kâfir, Rabline sırtını dönendir.

(Rum 30/13)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

Allah'a ortak koştukları arasından bir şefaatchileri de olmayacaktır. Zaten ortak koştuklarını inkâr edeceklerdir.

(Rum 30/40)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah'tır. Sonra sizi öldürecek daha sonra size tekrar hayat verecektir. Ortak
koştuklarınızdan hangisi bunlardan birini yapabilir? O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

(Zümer 39/3)

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ
رُفْقًا إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Bilin ki Allah'ın dini, katışıksız dindir. Allah ile aralarına evliya/dostlar yerleştirenler şöyle derler: “Bizim
bunlara kulluk etmemiz, sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diyedir.” Şüphesiz Allah, onların anlaşılmadıkları her
konudaki hükmünü verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve nankör birine rehberlik etmez.

(Zümer 39/43)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَؤُكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

Yoksa onlar, Allah ile aralarına girecek şefaathçiler mi buldular? De ki: “Ya onların bir yetkileri yoksa, ya
akıllarını kullanmıyorlarsa?”

(Zümer 39/44)

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

De ki: “Şefaath tümüyle Allah'a aittir. Göklerin ve yerin bütün yetkileri O'ndadır. Sonunda O'na
döndürüleceksiniz.”

(Yunus 10/19)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar bir tek ümmetti, daha sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinin daha önce geçmiş
kelimesi olmasaydı, onların anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarındaki hüküm yerine
getirilirdi.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebiler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükümler. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyeniyi doğru yola iletir.

(Şûrâ 42/14)

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Kendilerine bu bilgi geldikten sonra sadece, birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Belirlenmiş ecellerine kadar Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı mutlaka aralarındaki hüküm yerine getirilirdi. Doğrusu onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar derin bir şüphe içindedirler.

(Ta Ha 20/129)

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاجِلٌ مُسَمًّى

Rabbinden daha önce geçen bir kelime ve belirlenmiş bir ecel olmasaydı hemen gereken yapılırdı.

(Fâtır 35/45)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayıverseydi, yeryüzünde onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteler. Ecelleri gelince gereğini yapar. Çünkü Allah kullarını daima görür.

(Yunus 10/20)

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

Diyorlar ki: “Ona Rabbinden bir âyet/ mucize indirilse olmaz mı?” De ki: “Bütün gizli bilgiler Allah’a aittir. Öyleyse bekleyin; sizinle birlikte ben de bekliyorum.”

(Enam 6/37)

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Rabbinden ona bir âyet/ mucize indirilseydi olmaz mıydı?” dediler. De ki: “Kuşkusuz ki Allah âyet/ mucize indirmenin ölçüsünü koyandır.” Ama onların çoğu bilmez.

(Rad 13/7)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

İnkâr edenler derler ki: “Ona Rabbinden bir âyet/ mucize indirilseydi ya!” Sen sadece bir uyarıcısın. Her toplumun bir rehberi vardır.

(Rad 13/27)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ

İnkâr edenler: “Rabbinden ona bir âyet/ mucize indirilseydi ya!” derler. De ki: “Şüphesiz Allah, isteyeniyi saptığı yolda bırakır, O’na yönelmek isteyeneye de rehberlik eder.”

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni âyetlerle / mucizelerle göndermemizi engelleyen sadece, öncekilerin onları yalanlamalarıdır. Semûd’a, bir gösterge olarak bir dişi deve vermiştik ama ona zulmetmişlerdi. Biz âyetleri / mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden âyetler / mucizeler indirilseydi ya!” dediler. De ki: “Âyetler / mucizeler sadece Allah katındandır. Ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine bağlantılarıyla birlikte okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Kesinlikle bu, inanıp güvenen bir topluluk için bir rahmet ve hatırlatmadır.

(Yunus 10/21)

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ

İnsanlara, uğradıkları zarardan sonra bir rahmet tattırsak, hemen âyetlerimiz konusunda bir plan yaparlar. De ki: “Allah planı daha çabuk yapar. Şüphesiz elçilerimiz ne planladıklarını yazmaktadır.”

(Yunus 10/12)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İnsana bir zarar dokunduğunda, yanı üzerindeyken, otururken veya ayaktayken bize yalvarır durur. Ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, bize hiç yalvarmamış gibi davranır. İşte böyle, aşırı gidenlerin yaptıkları, kendilerine güzel görünür.

(Araf 7/94)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّغُونَ

Biz hangi yerleşim merkezine bir nebî göndersek, oranın halkını baskı ve zorluğa sokarız ki yalvarıp yakarsınlar.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Sonra kötülüğü alır yerine iyilik veririz. Nihâyet zenginleşirler, derler ki: “Atalarımız da darlık ve bolluk yaşamışlar.” Bunun üzerine onları beklemedikleri bir anda yakalarız; farkına varamazlar.

(İbrahim 14/46)

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

Doğrusu onlar planlarını yaptılar. Planları Allah’ın katındadır; isterse o planlar dağları yerlerinden kaldırmak için olsun.

(Hud 11/9)

وَلَيْنُ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ رَحْمَةٍ ثُمَّ نَرَّ عَنْهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيُؤْسُ كَفُورٌ

İnsana tarafımızdan bir rahmet tattırsak, sonra onu ondan çekip alsak, kesinlikle o, nankörlük ederek ümidini keser.

(Hud 11/10)

وَلَيْنُ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

Uğradığı zarardan sonra bir nimet tattırsak: “Kötülükler benden gitti” diyerek, kesinlikle kibirlenip şımarır.

(Rum 30/33)

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

İnsanlara bir zarar dokunduğunda Rablerine yönelerek yalvarıp yakarılır. Sonra onlara rahmetinden tattırdığı zaman onlardan bir kısmı Rablerine ortak koşarlar.

(Rum 30/34)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

Onlara verdiklerimize nankörlük etmek için. Keyfini sürün; yakında öğrenirsiniz.

(Fussilet 41/49)

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

İnsan iyilik istemekten usanmaz. Başına bir kötülük gelince de karamsarlık ederek ümidini keser.

(Fussilet 41/50)

وَلَئِنْ آذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

Uğradığı zarardan sonra ona rahmetimizden tattırsak: “Bu bana özeldir; artık geçti, kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da, o günlerin bir daha geleceğini de sanmam. Rabbimin huzuruna çıkarılacak olsam bile benim için güzellikler vardır” der. Nankörlük edenlere, elbette neler yaptıklarını bildireceğiz, elbette onlara ağır bir azap tattıracağız.

(Yunus 10/22)

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Sizleri karada ve denizde yürüten O’dur. Bir gemide olsanız, gemi güzel bir rüzgârla yolcuları rahatça götürse, hepsi tam bunun zevkine varmışken bir kasırga çıkıp her tarafı dalgalar sarsa, iyice kuşatıldıkları kanaatine vardıkları anda dinine bir şey katmadan sadece Allah’a yalvarırlar: “Bizi bundan kurtarırsan gerçekten şükredenlerden oluruz.”

(Enam 6/63)

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

De ki: “Gizlice; 'Bizi bundan kurtarırsan elbette şükredenlerden oluruz' diye yalvardığınız bir sırada, sizi karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir?”

(Enam 6/64)

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

De ki: “Allah’tır. Sizi ondan ve her türlü felaketten O kurtarır. Sonra yine O’na ortak koşarsınız.”

(Yunus 10/23)

فَلَمَّا أَنْجَيْهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onları kurtarınca, yeryüzünde yine hakkı olmayanı elde etmek için saldırırlar. Ey insanlar! Saldırganlığınızın zararı sadece kendinizdir. Dünya hayatında biraz menfaat sağlarsınız, sonunda dönüşünüz bize olur, sonra yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririm.

(Nahl 16/53)

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ

Sizdeki bütün nimetler Allah’tandır. Sonra size bir zarar dokunduğunda sadece O’na yalvarıp yakarirsiniz.

(Nahl 16/54)

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

Sonra o zararı üzerinizden kaldırıncı, içinizden bir grup hemen Rablerine ortak koşarlar;

(Nahl 16/55)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

onlara verdiklerimize nankörlük etmek için. Keyfini sürün; yakında öğrenirsiniz.

(Nahl 16/56)

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَنِسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

Onlara verdiğimiz rızıklardan ne olduğunu bilmediklerine bir pay ayırırlar. Vallahi bu iftiranızdan dolayı sorguya çekileceksiniz.

(Yunus 10/24)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ
النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Dünya hayatının örneği; ancak gökten indirdiğimiz su gibidir. İnsanların ve hayvanların yediği yeryüzü bitkileri o su ile karışır. Derken toprak donanıp süslendiği ve sahipleri oranın kendi kontrolleri altında olduğunu düşündükleri bir sırada gece veya gündüz bir emir veririz, orayı hasat edilmiş gibi yaparız. Sanki bir gün önce orada herhangi bir ürün yokmuş gibi olur. İşte Biz, düşünen bir topluluğa âyetlerimizi böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

(Kehf 18/32)

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا

Onlara şu iki adamı örnek ver: Birine iki üzüm bağı verdik; etrafını hurma ağaçlarıyla çevirdik; bahçelerin arasında da bir ekinlik oluşturduk.

(Kehf 18/33)

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا

Bahçelerin ikisi de ürününü vermiş, hiçbirine yazık olmamış. İkisinin arasından akıttığımız bir de ırmak var.

(Kehf 18/34)

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاعْزُ نَفَرًا

Adam ürününü elde etti; arkadaşıyla konuşurken dedi ki: "Benim malım seninkinden çok, adamlarım da daha güçlü."

(Kehf 18/35)

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

Adam, bahçesine girip kendine yazık ederek dedi ki: "Buranın harap olacağını hiç zannetmem.

(Kehf 18/36)

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

Kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da hiç zannetmem. Eğer Rabbime döndürülürsem kesinlikle bundan daha hayırlısına dönmüşünü bulurum."

(Kehf 18/37)

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ رَجُلًا

Arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra döllenmiş yumurtadan yaratanı, sonra bir erkek olarak biçimlendireni inkâr mı ediyorsun?"

(Kehf 18/38)

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

Fakat; O Allah, benim Rabbimdir. Ben hiç kimseyi Rabbime ortak koşmam.

(Kehf 18/39)

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنٍ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

Bahçene girdiğinde keşke: "Mâsallah! Allah'tan başka kuvvet yoktur!" deseydin. Beni mal ve evlat yönünden kendinden aşağı görüyorsan;

(Kehf 18/40)

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

belki Rabbim bana senin bahçenden hayırlısını verir; seninkine de gökten hesabımı görececek bir şey gönderir de çıplak ve kaygan bir yüzeye çevirir.

(Kehf 18/41)

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا

Ya da suyu çekilir de bir daha arasan da bulamazsın. "

(Kehf 18/42)

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

Ve ürünü kuşatıldı, çardakları üzerine yıkılmış bir yığına çevrildi. Yaptığı harcamaya karşılık ellerini ovuştururken diyordu ki: "Keşke, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!"

(Kehf 18/43)

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

Allah'tan başka ona yardım edecek kimse yoktu ve kendisine yardım edilmedi.

(Kehf 18/44)

هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

İşte orada gerçek velayet Allah'a aittir. En hayırlı karşılığı verecek olan da işlerin sonunu hayırlı kılacak olan da O'dur.

(Kehf 18/45)

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا

Onlara dünya hayatının örneğini ver. Bu hayat gökten indirdiğimiz su gibidir. O su sebebiyle yerin bitkisi sarmaş dolaş olur, sonra kurur da rüzgâr onu kapıp götürür. Allah, her şey üzerinde güç sahibidir.

(Kehf 18/46)

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

Mal ve evlat, dünya hayatının süsleridir. İslah eden kalıcı iyilikler, Rabbin katında sevap almak ve umut etmek açısından daha hayırlıdır.

(Yunus 10/25)

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah esenlik ve güvenlik yurduna davet eder. İsteyeni doğru yola iletir.

(Enfal 8/24)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Ey inanıp güvenenler! Sizi hayat verecek şeye davet ettiği zaman, Allah'ın ve elçisinin davetini kabul edin. İyi bilin ki, Allah kişi ile kalbi arasına girer. Kuşkusuz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Nur 24/46)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Gerçekten biz, birbirini açıklayan âyetler indirdik. Allah, isteyeni doğru yola iletir.

(Yunus 10/26)

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara daha güzeli ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَدُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz îmân ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanıza karşılık, tadın şu azabı!"

(Al-i İmran 3/107)

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Yüzleri ak olanlara gelince, onlar Allah'ın rahmetindedir, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Nisa 4/40)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah, zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve katından ona muhteşem bir ödül verir.

(Enam 6/160)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kim iyilikle gelirse ona, on katı verilir. Kim de kötülükle gelirse sadece dengi ile cezalandırılır. Kimseye haksızlık yapılmaz.

(Kıyamet 75/22)

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

O gün bazı yüzler parlaktır.

(Kıyamet 75/23)

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

Rablerine bakmaktadır.

(Kıyamet 75/24)

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

O gün bazı yüzler asıktır.

(Kıyamet 75/25)

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

Onlar, bel kemiklerinin kırılacağını zanneder.

(Yunus 10/27)

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرَهُمْ مُّسْتَضَاءً ذَلَّةً مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ
كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Kötülükler kazananların cezası o kötülüğün dengidir. Alçaklık onların her yanını sarar. Onları Allah'tan koruyan da olmaz. Yüzleri sanki gecenin karanlık parçaları ile örtülmüş gibidir. İşte onlar ateş ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Neml 27/89)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ

Kim iyilik ve güzellikle gelirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar, o günün korku ve dehşetinden güvende olurlar.

(Neml 27/90)

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Kim de bir kötülükle gelirse, yüzüstü ateşe sokulur. Yapmış olduklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılırsınız?

(Kasas 28/84)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kim iyilik yapmış olarak gelirse, daha hayırlısını bulur. Kim de kötülük yapmış olarak gelirse, kötülük yapmış olanlara sadece yaptıklarının karşılığı verilir.

(Mümin 40/40)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

Kim kötü bir iş yaparsa, asla onun dengi dışında ceza görmez. İster kadın, ister erkek olsun; kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, işte onlar da cennete girer; onlara orada hesapsız rızık verilir.

(Abese 80/37)

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

O gün onlardan her birinin işi başından aşacaktır.

(Abese 80/38)

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ

O gün kimi yüzler ışıktır.

(Abese 80/39)

ضَاحِكَةً مُسْتَبْشِرَةً

Neşe içinde, sevincini paylaşmak ister.

(Abese 80/40)

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

Kimi yüzler toz toprak içinde kalacak.

(Abese 80/41)

تَرَاهُهَا قَتَرَةً

Üzerlerine perişanlık çökecektir.

(Abese 80/42)

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ

İşte onlar günaha batmış kâfirlerdir.

(Yunus 10/28)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَرَيْلُنَا بَيْنَهُمْ
وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

Onların hepsini topladığımız gün Allah'a ortak koşanlara: "Sizler ve ortak koştuklarınız! Olduğunuz yerde kalın!" diyeceğiz, sonra da aralarını ayıracağız. Ortak koştukları diyecekler ki: "Siz sadece bize kulluk etmiyordunuz ki!"

(Enam 6/94)

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا
نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Doğrusu, sizi ilk yarattığımız gibi karşımıza teker teker geldiniz. Size bahsettiğimiz her şeyi arkanızda bıraktınız. Size şefaet edeceğini iddia ettiğiniz ortaklarınızı da yanınızda göremiyoruz. Aranızdaki bağlar kopmuş, iddia ettikleriniz sizden kaybolmuşlar."

(Nahl 16/86)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ
دُونِكَ فَالْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

Allah'a ortak koşanlar, ortaklarını gördüklerinde: "Rabbimiz! Seninle araya koyarak yalvardığımız ortaklarımız işte bunlardır" derler. Ortakları hemen söze karışır: "Siz kesinlikle yalancısınız."

(Kehf 18/52)

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

"Bana ortak koştuklarınızı çağırın" diyeceği gün, onları çağıracaklar ama cevap vermeyeceklerdir. Aralarında bir uçurum oluşturmuşuzdur.

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا هُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

Aleyhindeki söz gerçekleşmiş olanlar: "Rabbimiz! Bunlar bizim azdırdığımız kimselerdir; kendimiz nasıl azdıysak onları da öyle azdırdık. Şimdi onlarla ilişigimizi kesip sana yöneldik. Zaten onlar bize kulluk etmiyorlardı ki!"

(Yunus 10/29)

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

"Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Bize kulluk ettiğinizden habersizdik."

(Ahkaf 46/5)

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

Allah ile arasına koyarak, kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek olanlara yalvarandan daha fazla sapan kimdir? Bunlar, onların yalvarışından habersizdir.

(Ahkaf 46/6)

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

İnsanların bir araya toplandıkları gün, bunlar onlara düşman olacaklar ve yaptıkları kulluğu inkâr edeceklerdir.

(Yunus 10/30)

هَٰذَا الَّذِي تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Herkes geçmişte ne yapmışsa orada ortaya çıkacaktır. Hepsi gerçek Mevlâları Allah'ın huzuruna geri döndürülmüş olur ve uydurdıkları onlardan uzaklaşır.

(Enam 6/23)

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

Sonra: "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, biz müşrik değiliz" demekten başka fitneleri olmaz.

(Enam 6/24)

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Baksana; kendilerine nasıl da yalan söylemişler? Uydurdıkları da onlardan kaybolup gidecektir.

(Yunus 10/31)

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

De ki: “Gökten ve yerden sizi rızıklandıran kim? Dinleme ve ileriye görme yetkisi veren kim? Ya ölüden diriyi çıkaran, diriden de ölüyü çıkaran kim? Kimdir, bütün işleri düzenleyen?” Hemen diyeceklerdir ki: “Allah’tır!” O halde, de ki: “Hâlâ kendinizi korumayacak mısınız?”

(Bakara 2/28)

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah’a karşı nasıl nankörlük edersiniz! Hayatta değildiniz, O size hayat verdi. Sonra sizi öldürecek ve yeniden hayat verecektir. Sonunda O’na döndürüleceksiniz.

(Ankebut 29/61)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَآتَى يُوفُكُونَ

Onlara: “Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı hizmete sokan kimdir?” diye sorsan kesinlikle: “Allah’tır!” derler. Öyleyse nasıl çevriliyorlar?

(Ankebut 29/63)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

Onlara: “Gökten su indirip ölümünden sonra toprağı canlandıran kimdir?” diye sorsan kesinlikle: “Allah’tır!” derler. De ki: “Her şeyi mükemmel yapmak sadece Allah’a özeldir.” Ama onların çoğu aklını kullanmaz.

(Rum 30/40)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شَرِكَايَكُم مَّنْ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ مِّنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah’tır. Sonra sizi öldürecek daha sonra size tekrar hayat verecektir. Ortak koştuklarınızdan hangisi bunlardan birini yapabilir? O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

(Yunus 10/32)

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصِرُّونَ

Sizin gerçek Rabbiniz Allah işte budur. Bu gerçekten gerisi, yanlış değil de nedir? O halde nasıl oluyor da döndürülüyorsunuz?

(Müminun 23/84)

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Onlara de ki: “Biliyorsanız söyleyin, yeryüzü ve orada bulunanlar kimindir?”

(Müminun 23/85)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

“Allah’ındır!” diyeceklerdir. De ki: “O halde hâlâ hatırlamayacak mısınız?”

(Müminun 23/86)

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

De ki: “Yedi kat göğün ve muazzam yönetimin Rabbi kimdir?”

(Müminun 23/87)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

“Allah’tır!” diyeceklerdir. De ki: “O halde kendinizi korumayacak mısınız?”

(Müminun 23/88)

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

De ki: “Biliyorsanız söyleyin, her şeyin yönetimi elinde olan, koruyan ama ona karşı kimsenin korunamayacağı zât kimdir?”

(Müminun 23/89)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

“Allah’tır!” diyeceklerdir. De ki: “O halde nasıl aldanıyorsunuz?”

(Yunus 10/33)

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Sınırı aşanlarla ilgili olarak Rabbinin kelimesi böylece gerçekleşmiş oldu: “Onlar asla inanıp güvenmezler.”

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İnkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da, onlar için fark etmez; onlar inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/7)

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onlara dehşetli bir azap vardır.

(Yunus 10/34)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

De ki: “Ortak koştuklarınız arasında yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan var mı?” De ki: “Yaratmayı başlatan ve onu tekrarlayan Allah’tır. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?”

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah’ın yaratılışı nasıl başlattığını görmediler mi? Sonra onu tekrarlar. Elbette bu, Allah’a kolaydır.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da Allah’ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!” Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Yunus 10/35)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

De ki: “Ortak koştuklarınız arasında gerçeğe rehberlik edecek biri var mı?” De ki: “Gerçeğe rehberlik eden Allah’tır. Öyleyse, gerçeğe rehberlik eden mi uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine rehberlik edilmedikçe doğru yolu bulamayacak olan mı? Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?”

(Neml 27/61)

أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

Yeryüzünü yerleşmeye uygun yapan, aralarında ırmaklar akıtan, sağlam dağlar var eden, iki deniz arasına engel koyan kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Aksine, onların çoğu bilmez.

(Neml 27/62)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

Darda kalan biri dua ettiği zaman ona cevap vererek kötülüğü gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan kim?
Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Neml 27/63)

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الَّذِينَ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Karaların ve denizlerin karanlıkları içinde size yolunuzu bulduran kim; rahmetinden önce rüzgârları müjdeci
olarak gönderen kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Allah onların ortak koştuklarından yücedir.

(Neml 27/64)

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قُلُّ هَآئُوا
بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan, size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir
ilâh mı? De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!”

(Yunus 10/36)

وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Onların çoğu, sadece zanlarına uyarlar. Elbette, zan asla gerçeğin yerini tutmaz. Şüphe yok ki,
Allah onların ne yaptıklarını bilir.

(Enam 6/116)

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ

Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve sadece
atarlar.

(Yunus 10/66)

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Bilin ki göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah ile aralarına koyduklarına yalvaranlar ortaklara
uymuş olmaz, sadece kendi zanlarına uymuş olurlar. Onlar sadece atarlar.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kuran, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Lakin kendinden öncekileri doğrular ve o kitapları açıklar. İçinde hiçbir şüphe yoktur, varlıkların Rabbindendir.

(Bakara 2/2)

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

İşte, hiçbir şüphe içermeyen kitap budur. Kendilerini koruyanlar için bir rehberdir.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kuşkusuz onların hikâyelerinde, aklıselim olanlar için bir ibret vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine, kendinden öncekileri doğrular, her şeyi açıklar ve inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Secde 32/2)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Hiçbir şüphe içermeyen bu kitap, varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Secde 32/3)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? Aksine; o gerçek, Rabbindendir. Senden önce uyarıcı gelmemiş bir topluluğu uyarman için indirilmiştir; belki doğru yolu bulurlar.

(Hakka 69/40)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Şüphesiz o, değerli bir elçinin sözüdür.

(Hakka 69/41)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ

O bir şairin sözü değildir. Ne kadar az inanıp güveniyorsunuz!

(Hakka 69/42)

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Bir kâhinin sözü de değildir. Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Hakka 69/43)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Yunus 10/38)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Doğru söylüyorsanız, Allah ile aranızda koyduklarınızdan çağırabileceğiniz herkesi çağırın da onun dengi bir sûre getirin.

(Bakara 2/23)

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kulumuza indirdiğimizden şüpheniz varsa ondaki sûrelerden birine denk bir sûre getirin. Doğru söylüyorsanız, Allah ile aranızda koyduğunuz şahitlerinizi de çağırın!

(Bakara 2/24)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

Bunu yapmazsanız ki asla yapamazsınız; o zaman yakıtı insanlar ve taşlar olan o ateşten kendinizi koruyun! Orası kâfirler için hazırlanmıştır.

(İsra 17/88)

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

De ki: “Bu Kuran’ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler toplansalar benzerini getiremezler. Bütün güçlerini birleştirseler bile yapamazlar.”

(Furkan 25/4)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا افْتَرَاهُ وَاعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

İnkâr edenler: “Bu sadece, onun uydurduğu bir yalandır. Başka bir topluluk da ona yardım ediyor” diyerek gerçekten bir haksızlık ve bir iftira ile geldiler.

(Furkan 25/5)

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Ve dediler ki: “Bunlar öncekilerin yazılarıdır; onları yazdırmış ve kendisine sabah akşam okunmaktadır.”

(Furkan 25/6)

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

De ki: “Onu, göklerdeki ve yerdeki bütün sırları bilen Allah indirmiştir. Çünkü O çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Tur 52/29)

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

Onlara hatırlatmaya devam et! Rabbinin nimeti sayesinde sen, ne geleceği bildiğini sanan, ne de cinlerin etkisinde kalan biri değilsin.

(Tur 52/30)

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

Yoksa: “Şairin teki; başına gelecekleri bekliyoruz” mu diyorlar?

(Tur 52/31)

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

De ki: “Bekleyin, ben de sizinle birlikte bekliyorum.”

(Tur 52/32)

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

Bu duygusallıktan uzak bir karar gereği midir? Yoksa onlar bir azgınlar topluluğu mudur?

(Tur 52/33)

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

Yoksa: “O sözleri, o söylüyor” mu diyorlar? Aksine, onlar inanıp güvenmiyorlar.

(Tur 52/34)

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

Söyledikleri doğruysa, onun dengi bir söz getirsinler.

(Yunus 10/39)

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

Aksine onlar, ondaki bilgiyi anlamadan, onun bağlantıları henüz onlara gelmeden yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zâlimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak.

(Al-i İmran 3/7)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu kitabı sana indiren O'dur. Âyetlerinin bir kısmı hüküm bildirir; onlar kitabın ana âyetleridir. Diğerleri hüküm bildirenlere benzer olanlardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, istedikleri bağlantıyı kurup istedikleri fitneyi çıkarmak için, kitaptan kendi eğrilikleriyle benzeşen şeye uyarlar. Oysa onun âyetleri arasındaki bağlantıyı sadece Allah bilir. Bu ilimde sağlam bilgi sahibi olanlar da şöyle derler: "Biz bu ilme inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." Bunu ancak aklıselim olanlar hatırlar.

(Enam 6/21)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya O'nun âyetlerini yalanlayanandan daha zâlim kimdir? Gerçek şu ki zâlimler kurtuluşa eremezler.

(Hud 11/17)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

Onlar, Rabbinin açık belgesine uyanlar gibi olurlar mı? O belgeyi Rabbinden bir şahit bağlantılarıyla okur, ondan önce de bir öncü ve rahmet olarak Musa'nın kitabı vardır; ona, işte bunlar inanırlar. Hangi grup onu inkâr ederse varıp kalacağı yer ateştir. Bundan şüphen olmasın. Çünkü gerçek Rabbindendir ama insanların çoğu inanıp güvenmez.

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ آلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden daha zâlim kimdir? Onlar Rablerine arz edilecekler ve şahitler şöyle diyeceklerdir: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır." Bilin ki Allah'ın dışlaması zâlimlerin üzerinedir.

(Yunus 10/40)

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ

Onlardan kimi ona inanıp güvenir, kimi de inanıp güvenmez. Doğal düzeni bozanları Rabbin çok iyi bilir.

(Kehf 18/29)

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا

De ki: Bu gerçek Rabbinizdendir. Artık isteyen inanıp güvensin, isteyen de inkâr etsin. Zâlimler için alevleri kendilerini kuşatacak bir ateş hazırladık. Feryat ederlerse, erimiş madene benzeyen ve yüzleri kavuran bir su ile imdatlarına yetişilir. Ne kötü içecektir o; ne kötü bir dinlenme yeridir orası!

(Teğabün 64/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Sizi yaratan O'dur. Sonra kiminiz kâfir olur, kiminiz de mümin olur. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır.

(İnsan 76/2)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Biz insanı, çok karışımı döllelenmiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; o nedenle onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

(İnsan 76/3)

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

Elbette biz ona yol gösterdik; ister şükreder, ister nankörlük eder.

(Yunus 10/41)

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

Seni yalanlarsa de ki: “Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız da sizedir. Benim yaptığım ile sizin bir ilginiz yok, sizin yaptığınızla da benim bir ilgim yoktur.”

(Enam 6/33)

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ

Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Onlar seni yalanlamıyorlar, aslında o zâlimler Allah'ın âyetlerini bile inkâr ediyorlar.

(Şuara 26/215)

وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Sana uyan müminlere kol kanat ger!

(Şuara 26/216)

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

Sana başkaldırırlarsa de ki: “Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım.”

(Kasas 28/52)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanıp güvenirler.

(Kasas 28/53)

وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

Kitap onlara bağlantılarıyla okununca derler ki: “Biz ona inandık. O, Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz daha önce de teslim olmuştuk.”

(Kasas 28/54)

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

Onlara, sabretmelerinden, kötülüğü iyilikle defetmelerinden ve onları rızıklandırıdığımız şeylerden hayra harcamalarından dolayı iki kez ödül verilecektir.

(Kasas 28/55)

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

Boş sözler işitince onlara aldırmaz: “Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da sizedir. Selâm size! Bizim cahillerle işimiz olmaz” derler.

(Sebe 34/25)

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ne bizim suçlarımız size sorulacak, ne de sizin yaptıklarınız bize sorulacaktır."

(Kâfirun 109/1)

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

De ki: “Ey Kâfirler!

(Kâfirun 109/2)

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

Ben, sizin kulluk ettiğinize, kulluk etmem!

(Kâfirun 109/3)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Siz de benim kulluk ettiğime kulluk etmezsiniz!

(Kâfirun 109/4)

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek biri değilim!

(Kâfirun 109/5)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz!

(Kâfirun 109/6)

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

Sizin dininiz size, benim dinim banadır!”

(Yunus 10/42)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

Onlardan seni dinleyenler vardır. Eğer akıllarını kullanmazlarsa, duymayanlara dinletebilir misin?

(Enam 6/25)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan seni dinleyenler de olur; anlamasınlar diye kalplerinin üzerinde katmanlar oluşturmuşuz, kulaklarında da ağırlık vardır. Bütün âyetleri görseler inanıp güvenmezler. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışılar. Âyetleri inkâr edenler derler ki: “Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir!”

(İsra 17/47)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

Seni dinledikleri sırada neye kulak verdiklerini de, aralarında fısıldaştıkları zaman da o zâlimlerin: “Peşinden gittiğiniz büyülenmiş bir adamdan başkası değildir” dediklerini de iyi biliriz.

(İsra 17/48)

أُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

Baksana, seninle ilgili nasıl benzetmeler yaptılar! Böylece yoldan saptılar, artık yola gelemezler.

(Muhammed 47/16)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

İçlerinde seni dinleyenler var. Onlar senin yanından çıkınca, kendilerine ilim verilenlere: "Az önce ne dedi?" diye sorarlar. Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuş ve arzularına uymuşlardır.

(Yunus 10/43)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

Onların içinden sana bakanlar vardır. Şayet görmek istemiyorlarsa, görmeyenlere rehberlik edebilir misin?

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Araf 7/198)

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْتَظِرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Onları rehberle davet etsen seni dinlemezler. Sana baktıklarını görürsün, oysa onlar görmezler.

(Neml 27/80)

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Şüphe yok ki sen ölümlere de, arkalarını döndüklerinde daveti duymayanlara da dinletemezsin.

(Neml 27/81)

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

Sen görmeyenleri yanlış yoldan doğru yola iletmezsin, sadece âyetlerimize inanıp güvenenlere dinletebilirsin, ardından onlar teslim olurlar.

(Yunus 10/44)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Allah kesinlikle insanlara zulmetmez. Ama insanlar kendilerine zulmederler.

(Araf 7/177)

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَانْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

Âyetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmeden topluluklar ne kötü örnektir!

(Enfal 8/51)

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ

Bu, ellerinizle yaptıklarınıza karşılıktır. Allah asla, kullar için bir zulmedici değildir.”

(Şuara 26/208)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

Uyaranları olmayan hiçbir yeri helak etmedik.

(Şuara 26/209)

ذِكْرًا وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

Bu bir hatırlatmadır; zâlim olanlar biz değiliz.

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün, sanki dünyada sadece gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar kesinlikle kaybetmişlerdir. Onlar doğru yolda değillerdir.

(Ta Ha 20/102)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

Sura üflendiği gün... İşte o gün suçluları gözleri görmez bir halde toplayacağız.

(Ta Ha 20/103)

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

Aralarında fısıldaşacaklar: “Dünyada sadece on gün kaldınız.”

(Ta Ha 20/104)

نَحْنُ أَغْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً **إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا**

Biz onların ne konuşacaklarını iyi biliriz. Örnek aldıkları kişi de: “Ancak bir gün kaldınız” diyecektir.

(Müminun 23/112)

قَالَ **كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ**

Allah: “Sene sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?” dedi.

(Müminun 23/113)

قَالُوا **لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ**

Onlar: “Ya bir gün ya da günün bir kısmı kadar kaldık; onu hesaplayanlara sorabilirsin” dediler.

(Müminun 23/114)

قَالَ **إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ**

Allah dedi ki: “Pek az kaldınız, keşke gerçekten bilseydiniz!”

(Rum 30/55)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ **مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ** كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

Kıyamet saati geldiği gün, suçlular bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. Onlar işte böyle yalana sürüklendiler.

(Rum 30/56)

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ **لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنْ كُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ**

Kendilerine ilim ve îmân verilenler derler ki: “Allah’ın kitabına göre siz, diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu, dirilme günüdür ama siz bilmezsiniz.”

(Ahkaf 46/35)

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ **كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ** بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

Kararlı elçiler nasıl sabrettiyse sen de öyle sabret! Onlar hakkında acele etme. Tehdit edildikleri azabı görecekları gün, sanki dünyada gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanacaklar. Bu bir bildiridir. Hiç sınırı aşanlar topluluğundan başkası helak edilir mi?

(Naziat 79/42)

يَسْأَلُونَكَ **عَنِ السَّاعَةِ** أَيَّانَ مُرْسِيهَا

Sana o saati soruyorlar. Gelip çatması ne zaman?

(Naziat 79/43)

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِيهَا

Sen nerde, onu söylemek nerde!

(Naziat 79/44)

إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا

Onun son durağı Rabbinedir.

(Naziat 79/45)

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا

Sen sadece, Rabbine derin saygı duyanı uyaran birisin.

(Naziat 79/46)

كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيهَا

Onu gördükleri gün, bir akşam ya da bir gündüz vakti kadar kalmış gibi olurlar.

(Yunus 10/46)

وَأَمَّا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ

Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını sana göstersek de seni vefat ettirsek de dönüşleri bize olacaktır. Üstelik Allah yaptıkları her şeye şahittir.

(Rad 13/40)

وَأِنْ مَا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını sana göstersek de seni vefat ettirsek de sana düşen, sadece açıkça bildirmektir. Hesap sormak bize düşer.

(Mümin 40/77)

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيَنَّكَ فَأَلَيْنَا يَرْجِعُونَ

Sabret; Allah'ın vaadi yerine gelecektir. Ya onlara yaptığımız tehdidin bir kısmını sana gösteririz veya seni vefat ettiririz. Sonra dönüşünüz Bizedir.

(Yunus 10/47)

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Her ümmetin bir elçisi vardır. Elçileri geldiği zaman, aralarında hakka uygun hüküm yerine getirilir. Onlara haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/41)

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz zaman onların halleri nasıl olacaktır? Seni de bunlara şahit getireceğiz.

(Nisa 4/42)

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

İnkâr edenler ve elçiye isyan edenler, o gün yerle bir olmayı çok isterler. Allah'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaşacağınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Dediler ki: "Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz." Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şahitlik ettiler.

(Enam 6/131)

ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Böyledir; Senin Rabbin, halkının bir şeyden haberi yokken, haksızlık ederek yerleşim merkezlerini helak etmez.

(Araf 7/35)

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Ey Âdemoğulları! İçinizden size âyetlerimi anlatan elçiler geldiğinde kim kendini korur ve düzeltirse, artık onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Araf 7/36)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklük taslayanlar ise cehennem ahalisidir. Onlar orada ölümsüzdürler.

(Casiye 45/27)

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

Göklerde ve yerde bütün yetkiler Allah'ın elindedir. Kalkış saatinin geldiği gün, uydurmalarla uğraşanlar kaybedeceklerdir.

(Casiye 45/28)

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Bütün ümmetleri diz çökmüş olarak göreceksin. Her ümmet kendi kitabına çağrılacak; o gün yaptıklarının karşılığını bulacaksınız.

(Yunus 10/48)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

Derler ki: “Eğer söylediğiniz doğruysa, bu vaat ne zaman?”

(Yasin 36/48)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

Derler ki: “Eğer doğru söylüyorsanız, bu vaat ne zaman?”

(Yasin 36/49)

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

Bekledikleri bir tek seslenmedir; o ses onları, birbirleriyle çekişirlerken yakalar.

(Yasin 36/50)

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

Artık kimseye ne bir tavsiyede bulunmaya ne de ailelerine geri dönmeye güçleri yetmez.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiği. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Yasin 36/53)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

Tek bir seslenme olur, derhal hepsi huzurumuza çıkarılır.

(Yunus 10/49)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

De ki: “Allah, istemezse benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir süre erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.”

(Araf 7/188)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

De ki: “Allah, istemedikçe benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Eğer gizli bilgileri bilsem, daha çok hayır biriktirirdim, bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben, inanıp güvenen bir topluluk için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.”

(Nahl 16/61)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Allah, zulmetmelerinden dolayı insanları hemen yakalasaydı, onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteliyor. Ecelleri gelince ne bir süre erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

(Yunus 10/50)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

De ki: “Gördünüz mü, O’nun azabı size gece ya da gündüz gelse? Bu suçlular onun nesini acele isterler?”

(Ankebut 29/53)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar; o belirlenmiş süre olmasaydı azap onlara hemen gelirdi. Fakat onlar farkında olmadan aniden gelecektir.

(Ankebut 29/54)

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar. Cehennem, kesinlikle kâfirleri kuşatacak.

(Hac 22/47)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

Allah, vaadinden asla dönmediği halde, onlar senden azabın çabuklaştırılmasını istiyorlar. Hâlbuki Rabbinin katındaki bir gün sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

(Hac 22/48)

وَكَايْنُ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالْيَ الْمَصِيرُ

Zulmettikleri halde nice yerleşim yerlerine, önce süre tanıdım sonra da onları kısıkvrak yakaladım. Dönüş Banadır.

(Yunus 10/51)

أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمَنْتُمْ بِهِ الْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

Azap geldikten sonra mı îmân edeceksiniz; şimdi mi? Cezanın çabuk gelmesini isteyip duruyordunuz ya!”

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, taşkınlık ve düşmanlıkla hemen onların peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki: “İsrailoğullarının îmân ettiği ilâhtan başka ilâh olmadığına îmân ettim. Ben de müslümanlardım.”

(Yunus 10/91)

الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

“Şimdi mi? Oysa bundan önce isyan içindeydin, doğal düzeni bozanlardandın.

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakiler için bir âyet/ibret olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar.”

(Mümin 40/46)

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

Sabah akşam sürekli ateşle yüz yüze geliyorlardı. Kıyamet saati geldiğinde de: "Firavun hanedanını, en şiddetli azaba sokun!" denecektir.

(Yunus 10/52)

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

Sonrasında zâlimlere: “Kalıcı azabı tadın bakalım. Kazandıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılacaksınız!” denir.

(Enfal 8/50)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

Melekler inkâr edenleri vefat ettirirken bir görsen; onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: “Yangın azabını tadın!” derler.

(Enfal 8/51)

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

Bu, ellerinizle yaptıklarınıza karşılıktır. Allah asla, kullar için bir zulmedici değildir.”

(Secde 32/14)

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onlara: "Bugünkü yüzleşmeyi unutmanızın karşılığını görün; biz de sizi unutuyoruz. Yaptıklarınıza karşılık ölümsüz azabı tadın!" deriz.

(Müddessir 74/38)

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

Herkes, kazandığına karşılık rehindir.

(Yunus 10/53)

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُوبُ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Senden haber almaya çalışıyorlar, “O gerçek mi?” diye. De ki “Evet! Rabbime yemin ederim ki, gerçektir. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.”

(Enam 6/134)

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Tehdit edildiğiniz şey mutlaka olacaktır. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.

(Araf 7/44)

وَنَادَىٰ اصْحَابُ الْجَنَّةِ اصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاذَنْ مُّوَدِّنُ بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ

Cennet ahalisi, cehennem ahalisine seslenir: “Doğrusu biz Rabbimizin bize vadettiklerini gerçekleştirmiş bulduk. Siz de Rabbinizin size vadettiklerini gerçekleştirmiş buldunuz değil mi?” “Evet!” derler. Aralarında bir tellâl şöyle haykırır: “Allah zâlimleri dışlasın!

(Şûrâ 42/18)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَّا اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ

Ona inanıp güvenmeyenler, hemen gelmesini isterler ama inanıp güvenenlerin içleri titrer. Çünkü onun, kesinlikle gerçekleşeceğini bilirler. Bilin ki, o saat hakkında tartışanlar derin bir sapma içindedir.

(Zümer 39/68)

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيٰمٌ يَنْظُرُوْنَ

Sura üfürülünce Allah'ın istedikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa baygın düşecektir. Sonra ona bir daha üfürülünce hemen ayağa kalkıp bakınmaya başlayacaklardır.

(Yunus 10/54)

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَا فِتْنَتٌ بِهٖ وَاَسْرُوْا النَّدٰمَةَ لَمَّا رَاُوْا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ

Kendine zulmetmiş her bir kişinin elinde yeryüzünün bütün malları olsa, onu mutlaka fidye olarak verirdi. Azabı görünce için için pişmanlık duyacaklardır. Aralarındaki yargılama hakka uygun şekilde yapılmış ve haksızlığa uğratılmamışlardır.

(Al-i İmran 3/91)

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرًا۟ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ اٰفْتَدٰى بِهٖۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِيْنَ

Doğrusu kâfir olan ve kâfir olarak ölenlerden herhangi biri, fidye olarak yeryüzünü dolduracak kadar altın verse bile kabul edilmez. Onların hakkı acı veren bir azaptır. Onlara yardım eden de olmayacaktır.

(Maide 5/36)

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَمِثْلَهُ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

Gerçekten de kâfirler, yeryüzündeki her şey hatta bir o kadarı daha ellerinde olsa ve kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye olarak verseler kabul edilmeyecektir. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Rad 13/18)

لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Rablerinin davetini kabul edenlere en güzeli vardır. Daveti kabul etmeyenler ise yeryüzündeki her şeye ve bir o kadarına sahip olsalar hepsini verip kurtulmak isterler. Onları kötü bir hesaplaşma bekler. Varacakları yer cehennemdir. Ne kötü yerleşim yeri!

(Zümer 39/47)

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

Kıyamet günü, yeryüzündeki her şey ve bir o kadarı daha zulmedenlerin elinde olsa, kötü azaptan kurtulmak için hepsini verirlerdi. Allah, hiç hesap etmedikleri şeyleri karşılıklarına çıkaracaktır.

(Mearic 70/11)

يُبَصِّرُونَهُمْ يَوْمَ الْمَجْرُمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِنَبِيٍّ

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan: “Keşke oğullarımı versem de bugünün azabından kurtulsam!” diye derin bir istek duyar.

(Mearic 70/12)

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

Karısını, kardeşini,

(Mearic 70/13)

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

Kendisini koruyan aşiretini,

(Mearic 70/14)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

Yeryüzünde olan herkesi vermeyi... Sonra kurtulmayı.

(Mearic 70/15)

كَأَلَّا إِنَّهَا لَأُظَىٰ

Asla! Kuşkusuz o alevler saçar.

(Mearic 70/16)

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ

Kavurduğu deriyi soyar.

(Mearic 70/17)

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

Arkasını döneni ve yüz çevireni çağırır.

(Mearic 70/18)

وَجَمَعَ فَأَوْعَى

Ve mal biriktirip saklayanı!

(Yunus 10/55)

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Yine bilin ki, Allah'ın vaadi gerçektir ama onların çoğu bilmez.

(Lokman 31/33)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَآخِشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Ey insanlar! Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun! Ana babanın, evladının yerine ceza çekmeyeceği; evladın da ana babasının yerine ceza çekmeyeceği günden çekinin. Allah'ın vaadi gerçektir. Öyleyse dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. O çok aldatan da sakın sizi Allah ile aldatmasın!

(Fatır 35/5)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Ey insanlar! Allah'ın vaadi gerçektir; sakın dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatan da sizi Allah ile aldatmasın.

(Fatır 35/6)

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

Şüphesiz ki şeytan size düşmandır; onu düşman bilin. O, taraftarlarını sadece alevli bir ateşin arkadaşı olmaya çağırır.

(Fatır 35/7)

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

İnkâr edenlere çetin bir azap vardır. İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara ise bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

(Yunus 10/56)

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَالْإِلَهِ تَرْجَعُونَ

Hayat veren de O'dur; öldüren de. O'na döndürüleceksiniz.

(Duhan 44/8)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

O'ndan başka ilâh yoktur; hayat veren O, öldüren O'dur. O sizin ve önceki atalarınızın Rabbidir.

(Tevbe 9/116)

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Şüphesiz göklerin ve yerin tüm yetkileri Allah'ındır. Hayat veren de öldüren de O'dur. Allah ile aranızda girecek ne bir veli ne de yardımcı yoktur.

(Yunus 10/57)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, göğüslerde olana şifa, inanıp güvenenler için bir rehber ve bir rahmet gelmiştir.

(Al-i İmran 3/138)

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

Bu, insanlık için bir açıklama, kendilerini koruyanlar için de bir rehber ve bir öğüttür.

(İsra 17/82)

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

Müminler için şifa ve rahmet olarak indirdiğimiz Kuran, zâlimlerin sadece zararını artırır.

(Nur 24/34)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

Gerçekten de size açıklayıcı âyetler, sizden önce yaşayanlardan örnekler, kendilerini koruyanlar için de öğütler indirdik.

(Lokman 31/2)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

Bunlar, hikmetli kitabın âyetleridir.

(Lokman 31/3)

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

Güzel davrananlar için bir rehber ve bir ikramdır.

(Casiye 45/20)

هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Bu, bütün insanlar için göstergedir. İkna olmuş bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Yunus 10/58)

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

“Onlara, Allah’ın lütfunu ve rahmetini anlat; onunla içleri rahatlasın. Bu, onların biriktirdiği her şeyden daha hayırlıdır.”

(Rad 13/28)

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

Onlar inanıp güvenen ve kalpleri sadece Allah’ı hatırlamakla tatmin olanlardır. Dikkat edin! Kalpler sadece Allah’ı hatırlamakla tatmin olur.

(Zümer 39/23)

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَفْشَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدًى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Allah sözlerin en güzelini, birbirine benzer, ikişerli âyetlerden oluşan bir kitap olarak indirmiştir. Bu, Rablerinden korkanların tüylerini ürpertir. Sonra, Allah’ı hatırlamak vücutlarını ve kalplerini yumuşatır. İşte bu, Allah’ın rehberliğidir. O, isteyene rehberlik eder. Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez.

(Yunus 10/59)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

De ki: “Allah’ın size indirdiği rızık düşündünüz mü? Siz onun bir kısmını helâl, bir kısmını haram kılıyorsunuz.” De ki: “Allah’tan izin mi aldınız, yoksa Allah’a iftira mı ediyorsunuz?”

(Maide 5/103)

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍّ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُوا لَا يَعْقِلُونَ

Allah ne Bahîre'yi ne Sâibe'yi ne Vasîle'yi ve ne de Hâmî'yi meşru kılmamıştır. Fakat kâfirlik edenler yalanlarıyla Allah'a iftira ediyorlar. Onların çoğu aklını kullanmaz.

(Enam 6/138)

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتُ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Dediler ki: “Şu büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ekinler kutsaldır, bizim istediklerimiz dışında kimse onlardan yiyemez. Şu hayvanlara da yük yüklemek ve binmek haramdır.” Yalanlarıyla Allah'a iftira ederek bir kısım hayvanları keserken de Allah'ın adını anmazlar. Allah onlara, bu iftiralarının cezasını verecektir.

(Enam 6/139)

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

“Şu hayvanların karınlarında olanlar yalnız erkeklerimiz içindir, eşlerimize haram kılınmıştır.” derler. Ama karındaki ölmüşse onların hepsi ortak olur. Allah, onların bu tanımlamalarının cezasını verecektir. O daima en doğru hüküm verendir, her şeyi bilendir.

(Araf 7/32)

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

De ki: “Allah'ın kulları için çıkardığı süsü, temiz rızıkları kim haram etti?” De ki: “Bunlar dünyada esasen müminler içindir; kıyamet gününden itibaren sadece onlar için olacaktır.” Bilen bir topluluk için âyetlerimizi işte böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

(Araf 7/33)

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

De ki: “Rabbim ancak; açık ve gizli bütün fuhuş çeşitlerini, günah işlemeyi, haksız saldırıyı, Allah'ın hakkında kesin delil indirmediği bir şeyi ona ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.”

(Nahl 16/116)

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتْنُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

Dillerinizin yakıştırdığı yalanla: “Bu helâldir, bu haramdır” demeyin. Allah'a iftira etmeyin. Yalanlarıyla Allah'a iftira edenler asla kurtuluşa eremezler.

(Yunus 10/60)

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenler, kıyamet gününü ne zannediyorlar? Şurası bir gerçek ki, Allah insanlara karşı lütuf sahibidir ama onların çoğu şükretmezler.

(Yunus 10/69)

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

De ki: “Yalanlarıyla Allah'a iftira edenler asla kurtuluşa eremeyeceklerdir.”

(Yunus 10/70)

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünyada geçici bir menfaat; sonunda dönüp gelecekleri yer huzurumuzdur. Sonra inkâr etmelerine karşılık, çetin azabı onlara tattıracağız.

(Neml 27/72)

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

De ki: “Çabucak gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı belki de ensenizedir.”

(Neml 27/73)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

Gerçekten Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmez.

(Yunus 10/61)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Ne işle meşgul olursan ol, bir âyet kümesinden bağlantılarını okuyor olsan ya da başka bir iş yapıyor da olsanız o işe daldığınızda mutlaka size şahit oluruz. Yerde ve gökte, ister zerre ağırlığında, ister ondan daha küçük ister büyük olsun, hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz. Hepsi apaçık bir kitaptadır.

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları O'nun katındadır; onları O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O'nun bilgisi olmadan, bir tek yaprak bile düşmez. Yerin karanlıkları içinde bir tohum, yaş veya kuru herhangi bir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta olmasın.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Şuara 26/217)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

Sen; daima en üstün, merhameti bol olana dayan!

(Şuara 26/218)

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ

Öyle ki; ayakta iken de seni görür,

(Şuara 26/219)

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ

secde edenler arasında dolaşırken de.

(Şuara 26/220)

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Çünkü en iyi dinleyen ve bilen O'dur.

(Lokman 31/16)

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِنْ ثِقَالٍ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Lokman: "Oğulcuğum! İşlediğin şey, bir hardal tanesi ağırlığında olsa, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, Allah onu ortaya çıkarır. Şüphesiz ki, Allah en ince ayrıntısına kadar, her şeyden haberdardır."

(Hadid 57/22)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Yeryüzünde veya kendinizde meydana gelen bir tek olay yoktur ki onu, ayrı bir varlık olarak yaratmamızın öncesinde bir kitapta kaydedilmiş olmasın. Elbette bu, Allah'a kolaydır.

(Hadid 57/23)

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَيْكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz, size verdikleriyle de şımarmanız içindir. Allah, kendini bir şey zannedip övünen hiç kimseyi sevmez.

(Mücadele 58/7)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah'ın, göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini hiç görmedin mi? Üç kişi gizlice konuşsa dördüncüsü O'dur. Beş kişi gizlice konuşsa altıncısı O'dur. Bundan daha az ya da daha çok olsalar, her nerede bulunsalar, Allah onlarla birliktedir. Sonra yaptıkları her şeyi kıyamet günü onlara bildirecektir. Elbette Allah, her şeyi bilir.

(Yunus 10/62)

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Bilin ki, Allah'ın dostlarının üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz “Rabbimiz Allah’tır” diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Ahkaf 46/14)

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte cennet ahalisi onlardır; yaptıklarına karşılık orada ölümsüz olacaklardır.

(Yunus 10/63)

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Onlar inanıp güvenen ve kendilerini koruyan kimselerdir.

(Enam 6/51)

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Rablerinin huzurunda toplanacakları için korkanları sana vahyedilenle uyar. Orada onların ne bir velisi ne de şefaatçileri olmayacaktır. Belki kendilerini korurlar.

(Yusuf 12/57)

وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Allah'a inanıp güvenen ve kendilerini koruyanlar için, ahiret ödülü elbette daha hayırlıdır.

(Yunus 10/64)

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Dünya hayatındaki ve ahiretteki müjdeler onlar içindir. Allah'ın kelimelerinde değişme olmaz. Muhteşem başarı işte budur!

(Tevbe 9/20)

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

İnanıp güvenen, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla elinden gelen bütün gayreti gösterenlerin Allah katındaki dereceleri pek yüksektir. Başarılı olanlar işte onlardır.

(Tevbe 9/21)

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

Rableri onları; rahmeti, rızası ve nimetleri sürekli olan cennetlerle müjdeler.

(Tevbe 9/72)

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, altlarından ırmaklar akan ve içinde ölümsüz olarak kalacakları Adn cennetlerinde, temiz ve güzel mekânlar vadetmiştir. Allah'ın rızası ise en büyüktür. Muhteşem başarı işte budur!

(Hadid 57/12)

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bir gün inanıp güvenen erkeklerle inanıp güvenen kadınların nurlarının, önlerinden ve sağlarından saçıldığını göreceksin. Onlara: "İçinden ırmaklar akan cennetler bugün sizin müjdenizdir; orada ölümsüz olacaksınız" denir. İşte bu, muhteşem başarıdır.

(Yunus 10/65)

وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onların sözleri seni üzmesin, bütün üstünlük kesinlikle Allah'a aittir. O her şeyi dinleyendir, her şeyi bilendir.

(Enam 6/33)

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Onlar seni yalanlamıyorlar, aslında o zâlimler Allah'ın âyetlerini bile bile inkâr ediyorlar.

(Yasin 36/74)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ

Belki yardımlarını görürler diye Allah ile aralarına ilâhlar koydular.

(Yasin 36/75)

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ

Oysa o ilâhların onlara yardıma gücü yetmez. Ama onlar, ilâhları için hazır askerdirler.

(Yasin 36/76)

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Artık onların söylediklerine üzülme; biz neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını çok iyi biliriz.

(Yunus 10/66)

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Bilin ki göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah ile aralarına koyduklarına yalvaranlar ortaklara uymuş olmaz, sadece kendi zanlarına uymuş olurlar. Onlar sadece atarlar.

(Enam 6/116)

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve sadece atarlar.

(Enam 6/117)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Elbette Rabbin, O'nun yolundan sapanı en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

(Yunus 10/35)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

De ki: “Ortak koştuğunuz arasında gerçeğe rehberlik edecek biri var mı?” De ki: “Gerçeğe rehberlik eden Allah’tır. Öyleyse, gerçeğe rehberlik eden mi uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine rehberlik edilmedikçe doğru yolu bulamayacak olan mı? Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?”

(Yunus 10/36)

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Onların çoğu, sadece zanlarına uyarlar. Elbette, zan asla gerçeğin yerini tutmaz. Şüphe yok ki, Allah onların ne yaptıklarını bilir.

(Yunus 10/67)

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

Dinlenmeniz için geceyi, aydınlanmanız için gündüzü oluşturan O’dur. Dinleyen bir topluluk için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Neml 27/86)

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Dinlenmeleri için geceyi, aydınlanmaları için gündüzü oluşturduğumuzu görmediler mi? İnanıp güvenen bir topluluk için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Kasas 28/71)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ

De ki: “Hiç düşündünüz mü Allah, geceyi kıyamet gününe kadar sürdürse Allah’tan başka size bir ışık getirecek ilâh kimdir? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?”

(Kasas 28/72)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

De ki: “Hiç düşündünüz mü Allah, gündüzü kıyamet gününe kadar sürdürse dinleneceğiniz geceyi Allah’tan başka size getirecek ilâh kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz?”

(Kasas 28/73)

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Allah, dinlenesiniz diye geceyi, lütfunu arayasınız diye gündüzü bir rahmet olarak sizin için oluşturdu. Belki şükredersiniz.

(Rum 30/23)

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ

Gece uyumanız ve gündüz Allah'ın lütfundan payınızı aramanız O'nun âyetlerindendir. Bunda, dinleyen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Mümin 40/61)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Allah, dinlenesiniz diye geceyi, aydınlanasınız diye gündüzü oluşturmuştur. Gerçekten Allah insanlara karşı lütuf sahibidir ama insanların çoğu şükretmez.

(Yunus 10/68)

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Allah çocuk edindi” dediler. O, her türlü eksiklikten uzaktır! O'nun kimseye ihtiyacı yoktur. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. Bu konuda elinizde bir delil de yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

(Bakara 2/116)

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ

“Allah çocuk edindi!” dediler. O her türlü eksiklikten uzaktır! Aksine, göklerde ve yerde olan her şey O'nundur, hepsi O'na gönülden boyun eğer.

(Bakara 2/117)

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Gökleri ve yeri, örneksiz yaratan O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdiği zaman sadece “Ol!” der, o da oluşur.

(Enam 6/100)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يَصِفُونَ

Cinleri Allah'ın ortakları yaptılar; oysa cinleri O yaratmıştır. Allah'ın oğulları ve kızları var diye bilgisizce kestirip attılar. O, onların tanımlamalarından uzak ve yücedir.

(Enam 6/101)

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O'dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir? Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Meryem 19/88)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

“Rahman çocuk edindi” dediler.

(Meryem 19/89)

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

Gerçekten çok çirkin bir şey iddia ettiler.

(Meryem 19/90)

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

Ondan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılacaktı;

(Meryem 19/91)

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

Rahman hakkında çocuk iddia ettikleri için.

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz.

(Meryem 19/93)

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman'ın huzuruna gelirler.

(Meryem 19/94)

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

Mutlaka, onların hepsini teker teker sayıp hesabını çıkarmıştır.

(Meryem 19/95)

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا

Hepsi kıyamet günü O'na, tek başına gelecektir.

(Yunus 10/69)

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

De ki: “Yalanlarıyla Allah’a iftira edenler asla kurtuluşa eremeyeceklerdir.”

(Nisa 4/48)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

Kuşkusuz Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun altında olanları, bağışlanmayı isteyen için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa, O'na iftira atmakla dehşet bir günah işlemiş olur.

(Nisa 4/49)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendilerini temize çıkaranları görmez misin? Aksine, Allah istediğini temize çıkarır. Onlara kıl kadar haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/50)

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

Baksana, yalanlarıyla nasıl da Allah'a iftira ediyorlar! Apaçık bir günah olarak bu onlara yeter.

(Maide 5/103)

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍّ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُوا لَا يَعْقِلُونَ

Allah ne Bahîre'yi ne Sâibe'yi ne Vasîle'yi ve ne de Hâmî'yi meşru kılmamıştır. Fakat kâfirlik edenler yalanlarıyla Allah'a iftira ediyorlar. Onların çoğu aklını kullanmaz.

(Nahl 16/116)

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتْنُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

Dillerinizin yakıştırdığı yalanla: “Bu helâldir, bu haramdır” demeyin. Allah’a iftira etmeyin. Yalanlarıyla Allah’a iftira edenler asla kurtuluşa eremezler.

(Nahl 16/117)

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Az miktarda geçici menfaat... Onlar için acıklı bir azap vardır.

(Yunus 10/70)

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünyada geçici bir menfaat; sonunda dönüp gelecekleri yer huzurumuzdur. Sonra inkâr etmelerine karşılık, çetin azabı onlara tattıracağız.

(Enam 6/70)

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldanıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Hatırlat ki; herkes kazandığından dolayı rehin alınacaktır. Allah ile arasına girecek ne bir veli ne de bir şefaatçi olmayacaktır. Bedel olarak ne verseler kabul edilmeyecektir. Kazandıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. İnkâr etmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Yunus 10/4)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Hepinizin dönüp geleceği yer O'nun huzurudur. Allah'ın vaadi gerçektir. Çünkü O başlangıçta yaratır, sonra onu tekrarlar ki, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara çalışmalarının karşılığını hakka uygun şekilde versin. Kâfirlere ise inkâr etmelerine karşılık kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

(Yunus 10/71)

وَإِذْ قَالَ نُوحٌ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

Onlara Nûh'un haberini bağlantılarıyla oku! O, halkına şöyle demişti: “Ey Halkım! Benim konumum ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa, ben sadece Allah'a dayandım. Öyleyse siz ve ortaklarınız ne yapacağınıza birlikte karar verin, işiniz gizli saklı da olmasın. Sonra işimi bitirin, bana göz açtırmayın.

(Yunus 10/72)

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Eğer yüz çevirirseniz ben zaten sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim sadece Allah’a aittir. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.”

(Hud 11/28)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَيْنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ

Nûh dedi ki: “Ey halkım! Gördünüz mü, ya ben Rabbinden gelen açık bir belgeye dayanıyorsam, ya O’nun katından bana bir rahmet gelmiş de siz görememişseniz? Siz ondan hoşlanmadığınız halde biz sizi ona zorlayacak mıyız?”

(Hud 11/29)

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

“Ey halkım! Buna karşılık sizden bir mal istemiyorum. Benim ücretim sadece Allah’a aittir. Ben inanıp güvenenleri kovacak da değilim. Çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi, cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum.”

(Yunus 10/73)

فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

Yine de onu yalanladılar. Sonra onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtardık ve hâkimiyeti onlara verdik. Âyetlerimizi yalanlayanları suda boğduk. Uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

(Araf 7/61)

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Nûh dedi ki: “Ey halkım! Ben yanlış yolda değilim; aksine ben varlıkların Rabbinin elçisiyim.

(Araf 7/62)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Size Rabbinin gönderdiklerini bildiriyorum ve size öğüt veriyorum. Allah’ın bildirmesiyle sizin bilmediklerinizi biliyorum.

(Araf 7/63)

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

İçinizden bir kişiye, sizi uyarması ve kendinizi korumanız için Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine mi şaşırdınız? Belki size rahmet edilir.”

(Araf 7/64)

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَآغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

Ardından onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar körlük eden bir topluluktu.

(Yunus 10/74)

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

Sonra Nûh'un ardından birçok elçiye kendi halkına gönderdik. Elçileri onlara açık belgeler getirdiler. Ama önceden elçiye yalanlamaları sebebiyle daha sonra inanıp güvenmeye yanaşmamışlardı. Haddini aşanların kalpleri üzerinde işte böyle yeni bir yapı oluştururuz.

(Araf 7/101)

تِلْكَ الْأَفْرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

İşte bunlar, sana bir kısım haberlerini anlattığımız yerleşim merkezleridir. Doğrusu, gönderilen elçiler onlara açık belgelerle geldiler ama daha önce yalanlamış olmaları sebebiyle inanıp güvenmeye yanaşmadılar. İşte bu yüzden, Allah inkâr edenlerin kalplerinde yeni bir yapı oluşturur.

(Hadid 57/26)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Gerçek şu ki Nûh'u ve İbrahim'i elçi olarak gönderdik. İkisinin soyundan gelenlere de nebîlik ve kitap verdik. O iki soydan gelenlerin bir kısmı doğru yoldadır, birçoğu da sınırı aşmıştır.

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi art arda gönderdik. Her ümmet kendine gelen elçiye yalanladı. Biz de onlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan toplumlar artık uzak olsunlar!

(Müminun 23/45)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u âyetlerimizle ve apaçık yetkiyle gönderdik.

(Yunus 10/75)

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

Sonra onların ardından da Musa'yı ve Harun'u, âyetlerimizle birlikte Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Ardından büyükenerek suçlular topluluğu oldular.

(Kasas 28/4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

Gerçek şu ki Firavun, o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölümünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o doğal düzeni bozanlardan biriydi.

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, bize döneceklerini hiç zannetmiyorlardı.

(Yunus 10/76)

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

Onlara katımızdan gerçek gelince: “Kesinlikle bu apaçık bir büyü!” dediler.

(Araf 7/104)

وَقَالَ مُوسَى يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Musa dedi ki: “Ey Firavun! Şüphesiz ben varlıkların Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.

(Araf 7/105)

حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

Üzerimdeki görev, Allah hakkında sadece gerçeği söylemektir. Size Rabbinizden bir belge de getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber gönder.”

(Araf 7/106)

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Firavun dedi ki: “Bir âyet/ mucize getirdiysen göster; tabii doğru söylüyorsan.”

(Araf 7/107)

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

Musa, hemen değneğini attı. Birden apaçık bir yılan oluverdi.

(Araf 7/108)

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

Elini çıkardı, bakanlar için hemen eli bembeyaz oluverdi.

(Araf 7/109)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

Firavun'un halkından ileri gelenler dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücü!"

(Neml 27/13)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Her şeyi açıkça gösteren âyetlerimiz onlara gelince: "Bu apaçık bir büyüdür" dediler.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُغْوًا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile bile inkâr ettiler.
Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Yunus 10/77)

قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ لَمَّا جَاءَكُمْ سِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

Musa dedi ki: "Gerçek size gelince böyle mi söylersiniz? Bu şimdi büyü mü? Büyücüler umduklarına kavuşamazlar."

(Yunus 10/78)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki: "Atalarımızdan görüp bildiğimiz yoldan bizi çevirmek için mi geldin? Bu yerin büyüğü ikiniz olacaksınız öyle mi? Biz ikinize de inanıp güvenmiyoruz."

(Yunus 10/79)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

Firavun dedi ki: "Ne kadar bilgin büyücü varsa hepsini bana getirin."

(Araf 7/109)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

Firavun'un halkından ileri gelenler dediler ki: “Bu gerçekten bilgin bir büyücü!

(Araf 7/110)

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

Sizi ülkenizden çıkarmak istiyor; ne emredersiniz?

(Araf 7/111)

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

Onu ve kardeşini alıkoyun ve şehirlere toplayıcılar gönderin.

(Araf 7/112)

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

Bütün bilgin büyücüleri alıp sana getirsinler.”

(Araf 7/113)

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

Büyücüler Firavun’a geldi ve dediler ki: “Biz galip gelirse elbette bunun bir ödülü olacak değil mi?”

(Araf 7/114)

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

“Evet” dedi, kesinlikle yakınlarımdan olacaksınız.”

(Yunus 10/80)

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ

Büyücüler gelince Musa onlara: “Ne atacaksanız atın!” dedi.

(Ta Ha 20/65)

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى

Dediler ki: “Musa! Sen mi atacaksın, yoksa ilk önce biz mi atalım?”

(Ta Ha 20/66)

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى

Musa dedi ki: “Yok! Siz atın.” Bir de ne görsün; büyülerinden dolayı onların ipleri ve değnekleri ona, sanki koşuyor gibi geliyor.

(Ta Ha 20/67)

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى

Musa'nın içine bir korku düştü.

(Ta Ha 20/68)

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى

“Korkma!” dedik, "Üstün gelecek olan sensin.

(Ta Ha 20/69)

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

Sağ elindeki at da onların yaptıkları şeyi yutsun. Onların yaptığı büyü düzeneğidir. Büyücü nerede olursa olsun umduğuna kavuşamaz.”

(Yunus 10/81)

فَلَمَّا أَلْقَا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

Onlar atınca Musa dedi ki: “Sizin getirdiğiniz göz boyamadır. Allah onu mutlaka iptal edecektir. Çünkü Allah doğal düzeni bozanların işini düzeltmez.

(Araf 7/117)

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفُ مَا يَأْكُفُونَ

Musa'ya: “Değneğini at!” diye vahyettik. Bir de ne görsünler! Değnek, büyücülerin uydurdıkları şeyleri yutuyor.

(Araf 7/118)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Böylece gerçek ortaya çıktı ve büyücülerin yaptıkları iptal oldu.

(Yunus 10/82)

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

Allah, kelimeleriyle gerçeği ortaya çıkarır; isterse suçlular hoşlanmasın.

(Enfal 8/7)

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

Allah, o iki topluluktan birinin sizin olacağını vadettiği zaman, siz güçsüz olanına hevesleniyordunuz. Allah ise kelimeleriyle gerçeği ortaya çıkarmak ve o kâfirlerin kökünü kesmek istiyordu.

(Enfal 8/8)

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

Suçlular istemeseler de gerçeği ortaya çıkarıp uydurmaları iptal etmek için.

(Yunus 10/83)

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

Firavun'un ve onun ileri gelenlerinin baskısından korkmaları sebebiyle, Musa'nın halkından bir soy dışında kimse îmân etmedi. Firavun orada tam bir hâkimiyet kurmuştu; çünkü o aşırı gidenlerdendi.

(Yunus 10/84)

وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ

Musa dedi ki: "Ey Halkım! Allah'a îmân ediyorsanız artık O'na dayanın. Eğer Müslüman oldunuz." "

(Yunus 10/85)

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Bunun üzerine dediler ki: "Biz Allah'a dayandık. Rabbimiz! Bizi zâlimler topluluğu için bir imtihan kılma.

(Mümtehone 60/5)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbimiz! Bizi, inkâr edenler için bir imtihan kılma, bizi bağışla. Rabbimiz! Daima en üstün olan, en doğru hükmü veren Sensin."

(Yunus 10/86)

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Rahmetinle bizi bu kâfirler topluluğundan kurtar."

(Tahrim 66/11)

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي
الْحَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Allah, inanıp güvenenler için Firavun'un karısını örnek verir. O şöyle demişti: “Rabbim! Cennette, Senin katında benim için bir ev yap. Beni Firavun’dan ve yaptıklarından kurtar. Beni bu zâlimler topluluğundan kurtar.”

(Zümer 39/61)

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Allah, kendilerini koruyanları, başarılarından ötürü kurtaracaktır. Onlara bir kötülük dokunmayacak ve üzülmeceklerdir.

(Yunus 10/87)

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Biz de Musa ile kardeşine: “Mısır’da halkınız için evler hazırlayın. Evlerinizi birer kible yapın, namazı düzgün ve sürekli kılın, müminleri müjdeleyin” diye vahyettik.

(Nur 24/35)

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ
يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah göklerin ve yerin nurudur. O’nun nurunun örneği; duvarda bir oyuk, oyuğun içinde bir kandil, kandil camın içinde, cam da inciye andıran bir yıldız gibidir. Yakıtı, doğu tarafına da batı tarafına da ait olmayan bereketli zeytin ağacındandır. Yağı, neredeyse ateş almadan bile ışık saçır. Nur üstüne nur! Allah, isteyene rehberlik eder. Allah insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilir.

(Nur 24/36)

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

O nur, içlerinde adının anılmasına ve yüceltilmesine Allah’ın izin verdiği evlerde olur. Oralarda sabah akşam O’nun adını her türlü eksiklikten uzak tutarak anarlar.

(Nur 24/37)

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ
يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

Onlar öyle adamlardır ki, ne ticaret, ne alış veriş onları Allah’ı hatırlamaktan, namazı düzgün ve sürekli kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin döneceği bir günden korkarlar.

(Nur 24/38)

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Allah'ın onları, yaptıklarının en güzeli ile karşılaşması ve lütfundan daha da artırması için böyle yaparlar. Allah, istediği kişiye hesapsız rızık verir.

(Yunus 10/88)

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Musa dedi ki: “Rabbimiz! Sen Firavun’a ve onun ileri gelenlerine dünya hayatında süs ve mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz! Sen onların mallarını yok et, kalplerini öyle baskı altında tut ki o acıklı azabı görünceye kadar inanmasınlar.”

(Tevbe 9/55)

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

Onların malları da evlatları da sakın seni şaşırtmasın. Sadece, Allah bunlarla dünya hayatında onlara azap etmeyi ve canlarının kâfir olarak çıkmasını istiyor.

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَآبَقَى

Onlardan kimini imtihan etmek için çifter çifter yararlandığımız, dünya hayatının süslerine, gözünü dikme. Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Yunus 10/89)

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

Allah: “İkinizin de duası kabul edildi. Siz doğru yolda devam edin ve bilmeyenlerin yoluna uymayın” dedi.

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ أَمْنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, taşkınlık ve düşmanlıkla hemen onların peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki: “İsrailoğullarının îmân ettiği ilâhtan başka ilâh olmadığına îmân ettim. Ben de müslümanlardım.”

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ
وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar. Onlar oralarda bunlardan sayıca daha çok, daha kuvvetli ve bıraktıkları eserler daha kalıcıydı. Kazandıkları, onların işlerine yaramadı.

(Mümin 40/83)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ

Elçileri onlara açık belgelerle gelince, kendilerindeki bilgiyle avundular. Alaya aldıkları başlarına geliverdi.

(Mümin 40/84)

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

Şiddetli azabımızı görünce dediler ki: "Allah'ın birliğine îmân ettik; O'na ortak koştuklarımızı inkâr ediyoruz."

(Mümin 40/85)

فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ

Şiddetli azabımızı gördükleri zaman îmân etmelerinin onlara faydası olmadı. Bu, Allah'ın kulları hakkında, öteden beri yürürlükte olan kanunudur. Kâfirler orada kaybettiler.

(Yunus 10/91)

الْأَنّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

“Şimdi mi? Oysa bundan önce isyan içindeydin, doğal düzeni bozanlardandın.

(Nisa 4/18)

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ
الْأَنّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Kötülükleri işlemeye devam eden, ölüm gelip çatınca da: "Ben şimdi tevbe ettim" diyenlerin tevbesi, tevbe değildir. Kâfir olarak ölenlerin tevbesi de tevbe değildir. Onlar için acıklı bir azap hazırladık.

(Yunus 10/51)

أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنُكُمْ بِهِ الْأَنّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

Azap geldikten sonra mı îmân edeceksiniz; şimdi mi? Cezanın çabuk gelmesini isteyip duruyordunuz ya!"

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakiler için bir âyet/ibret olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar.”

(Yunus 10/93)

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَوتًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İsrailoğullarını güvenilir bir yere yerleştirmiş, kendilerine temiz rızıklar vermiştik. Onlara bu bilgi gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmemişlerdi. Senin Rabbin, anlaşılmadıkları konularda kıyamet günü aralarındaki hükmünü yerine getirecektir.

(Al-i İmran 3/19)

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah katında din, İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, bu bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan kaynaklanan aşırılıkları yüzünden anlaşmazlık çıkarırlar. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, Allah onun hesabını çabuk görür.

(Yunus 10/19)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar bir tek ümmetti, daha sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinin daha önce geçmiş kelimesi olmasaydı, onların anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarındaki hüküm yerine getirilirdi.

(Neml 27/76)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Gerçekten bu Kuran, İsrailoğullarının anlaşılmadıkları konuların çoğunu anlatmaktadır.

(Casiye 45/17)

وَأَتَيْنَاهُم بِبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Onlara, görevleri hakkında açık belgeler vermiştik. Ama onlar, kendilerine o bilgi geldikten sonra birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Senin Rabbin, anlaşılmadıkları konularda kıyamet günü aralarındaki hükmünü yerine getirecektir.

(Yunus 10/94)

فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Sana indirdiklerimizden dolayı ikilem içerisindeysen, senden öncekilere indirilen kitapları okuyup anlayanlara sor. Kuşkusuz Rabbinden sana gelen de aynı gerçektir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Bakara 2/146)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanır. Ama onların bir kesimi bu gerçeği bile bile gizlerler.

(Bakara 2/147)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Gerçek, Rabbinden gelendir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Al-i İmran 3/3)

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Gerçekleri içeren ve kendinden öncekileri doğrulayan bu kitabı sana, O indirmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de O indirmiştir.

(Enam 6/114)

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

"Allah'tan başka bir hakem mi ararım? Kitabı bize tüm ayrıntılarıyla açıklanmış olarak indiren O'dur." Kendilerine kitap verdiklerimiz bilirler ki o, bütün gerçekleri gösterecek şekilde Rabbin tarafından indirilmiştir. Sakın bu konuda tereddüt edenlerden olma!

(Ahkaf 46/11)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهَا وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

İnkâr edenler, inanıp güvenenler için dediler ki: "İnanıp güvendikleri iyi bir şey olsaydı ona uymakta bizi geçemezlerdi!" Onunla yola gelmedikleri için: "Bu, eski bir iftiradır!" diyeceklerdir.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانَا عَرَبِيًّا لِّنُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce de bir rehber ve bir rahmet olan Musa'nın kitabı vardı. Onu doğrulayan bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki zulmedenleri uyarısın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Yunus 10/95)

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sakin Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan olma! Yoksa kaybedenlerden olursun.

(Araf 7/36)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklük taslayanlar ise cehennem ahalisidir. Onlar orada ölümsüzdürler.

(Zümer 39/65)

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sana da senden önceki nebîlere de kesin olarak vahyedilmiştir: “Eğer Allah’a ortak koşarsan, yaptığın boşa gider ve sen de kaybedenlerden olursun.

(Zümer 39/66)

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Tam tersi, yalnız Allah’a kulluk et ve şükredenlerden ol.”

(Hadid 57/19)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَاءُ ۖ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

Allah’a ve elçilerine inanıp güvenenler, Rableri katında sâdık ve şahit sayılacak kimselerdir. Onların hem alacakları ödül, hem de nurları vardır. Âyetlerimizi inkâr edenler ve yalanlayanlar ise cehennem ahalisidir.

(Yunus 10/96)

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

Doğrusu, Rabbinin aleyhlerindeki kelimesini hak etmiş olanlar, inanıp güvenecek değillerdir.

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İnkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da, onlar için fark etmez; onlar inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/7)

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onlara dehşetli bir azap vardır.

(Enam 6/109)

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

Hele kendilerine bir âyet/ mucize gelsin ona mutlaka inanacaklar diye, var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Âyetler / mucizeler Allah katındadır." Farkında mısınız? İstedikleri âyet/ mucize gelse yine de inanıp güvenmeyecekler.

(Enfal 8/55)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü inkâr edenlerdir. Çünkü onlar, inanıp güvenmezler.

(Yunus 10/97)

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Bütün âyetler / mucizeler önlerine gelse bile acıklı azabı görünceye kadar böyle gider.

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki: "Ah, keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetlerini bir daha yalanlamasak, biz de müminlerden olsak!"

(Enam 6/28)

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Aksine, daha önce gizledikleri şey ortaya çıkar. Ama geriye gönderilseler, kendilerine konan yasaklara geri dönerler. Çünkü onlar yalancılardır.

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki: "Bizi büyülemek için hangi âyeti/ mucizeyi getirirsen getir, sana inanıp güvenecek değiliz."

(Araf 7/133)

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

Bunun üzerine, onlara, su baskını, çekirge, kıml ve kurbağa salgını ve kanı, her biri ayrı ayrı birer âyet/ mucize olarak gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve suçlu bir topluluk haline geldiler.

(Araf 7/134)

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

Üzerlerine her pislik inişinde: “Ey Musa! Sana verdiği söz sebebiyle bizim için Rabbine yalvar, bunu üzerimizden bir kaldırsın elbette sana inanıp güveneceğiz ve elbette İsrailoğullarını seninle birlikte göndereceğiz” dediler.

(Araf 7/135)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْعُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ

Ne zaman pisliği üzerlerinden bir süre için kaldırsak, anında sözlerinden dönüyorlardı.

(Yunus 10/98)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ
الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ

Keşke bir yerleşim merkezi olsaydı da azap gelip çatmadan önce îmân etseydi ve böylece îmânları kendilerine fayda verseydi. Bunun tek istisnası Yunus’un halkıdır. Ne zaman îmân ettiler, Biz de dünya hayatında onlardan rezillik azabını kaldırdık ve bir süre daha onları yararlandırıdık.

(Saffat 37/139)

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Kesinlikle Yunus da gönderilen elçilerdendi.

(Saffat 37/140)

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

Hani, dopdolu bir gemiye kaçmıştı.

(Saffat 37/141)

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

Kura çekti ve gemiden atılanlardan oldu.

(Saffat 37/142)

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

Hemen onu balık yutuverdi, o kendini kınıyordu.

(Saffat 37/143)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

Eğer o, Allah'ı her türlü eksiklikten uzak tutanlardan olmasaydı,

(Saffat 37/144)

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

diriltilecekleri güne kadar kesinlikle balığın karnında kalırdı.

(Saffat 37/145)

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

Sonra onu, hasta haldeyken çıplak bir alana attık.

(Saffat 37/146)

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ

Onun üzerine kabakgillerden bir ağaç bitirdik.

(Saffat 37/147)

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

Onu yüz bin veya daha fazlasına elçi gönderdik.

(Saffat 37/148)

فَأَمَّنُوا فَمَرَّغْنَاهُمْ إِلَى جِبِ

Artık îmân ettiler. Biz de onları bir süre yararlandırdık.

(Yunus 10/99)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ

Rabbin isteseydi, yeryüzündekilerin hepsi îmân ederdi. Mümin olsunlar diye insanları zorlayacak mısın?

(Bakara 2/256)

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Dinde zorlama yoktur; olgunluk, azgınlıktan kesin delille ayrılmıştır. Kim azgınlık edenleri inkâr eder, Allah'a inanıp güvenirse, artık kesinlikle kopması imkânsız en sağlam kulpa yapışmış olur. Allah, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Maide 5/48)

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Gerçekleri içeren bu kitabı sana, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve koruyucu özellikte indirdik. O halde aralarında Allah'ın indirdiği ile hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların arzularına uyma. Hepiniz için bir yol ve bir yöntem oluşturduk. Allah isteseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Böyle olması, verdiği şeylerle sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. Siz hayırlarda yarışın. Hep birlikte dönüp geleceğiniz yer Allah'ın huzurudur. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları size bildirecektir.

(Enam 6/35)

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, gücün yetiyorsa yerin içinde bir tünel veya göğe doğru bir merdiven bulur, bir âyet/ mucize getirirsin. Allah isteseydi, herkesi doğru yolda toplardı. Sakın cahillerden olma!

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ إِعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

Gerçek şu ki, Allah'a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah'ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşın da yalancıların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Nahl 16/37)

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Doğru yolu bulmaları için ne kadar çırpınırsan çırpın; Allah kimi saptığı yolda bırakırsa ona kimse rehberlik edemez. Onlara yardım eden de olmaz.

(Nahl 16/93)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Allah isteseydi, hepinizi tek bir ümmet yapardı. Ama Allah, isteyenı saptığı yolda bırakır, isteyene de rehberlik eder. Yaptıklarınızdan elbette sorgulanacaksınız.

(Yunus 10/100)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah'ın izni olmadan kimse inanıp güvenmiş olmaz. Allah, aklını kullanmayanların üzerinde pislik oluşturur.

(Enfal 8/22)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü, aklını kullanmayarak sağırlık ve dilsizlik edenlerdir.

(Enam 6/124)

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ
يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet gelince şöyle derler: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanıp güvenmeyiz." Allah elçiliğini kime vereceğini çok iyi bilir. Suçlulara, kurdukları plan yüzünden Allah katında küçük düşme ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

(Enam 6/125)

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Allah kimi doğru yola iletmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar. Kimi de saptığı yolda bırakmak isterse, onun göğsünü sanki yükseklerle çıkıyormuş gibi daraltır. Allah, inanıp güvenmeyenlerin üzerinde pislği işte böyle oluşturur.

(Teğabün 64/11)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah'ın izni olmadan hiç bir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanıp güvenirse O, onun kalbini doğruya yöneltir. Allah her şeyi bilendir.

(Yunus 10/101)

قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

De ki: “Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakın. Ama inanıp güvenmeyen bir topluluğa âyetler de uyarılar da fayda etmez.”

(Bakara 2/164)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gerçekten göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyleri denizde taşıyıp götüren gemilerde, Allah'ın gökten indirdiği suda, onunla ölü toprağı diriltmesinde, bütün canlıları yeryüzüne yaymasında, rüzgârların farklı yönlere esmesinde, gök ile yer arasında görevli bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Yusuf 12/105)

وَكَايْنٍ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

Göklerde ve yerde nice âyetler var ama yanlarından geçerler de onlardan yüz çevirirler.

(Casiye 45/3)

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

Müminler için göklerde ve yerde mutlaka âyetler vardır.

(Casiye 45/4)

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Sizin yaratılışınızda ve canlıların dağılımında, ikna olmak isteyen bir topluluk için âyetler vardır.

(Casiye 45/5)

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın gökten indirdiği rızık kaynağında, onunla ölümünün ardından toprağı diriltmesinde ve rüzgârların değişik yönlerden esmesinde aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Casiye 45/6)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ

Bunlar, sana bağlantılarıyla okuduğumuz, tümüyle gerçekleri içeren, Allah'ın âyetleridir. Allah'a ve âyetlerine inanıp güvenmedikten sonra artık hangi söze inanıp güvenecekler?

(Ahkaf 46/3)

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا
أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

Gökleri, yeri ve bu ikisinin arasında olanları ancak belli bir ömrü olan gerçek varlıklar olarak yarattık. İnkâr edenler, yapılan uyarılardan yüz çevirenlerdir.

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar?
De ki: “Bekleyin, bende sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”

(Yunus 10/20)

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغِيبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ

Diyorlar ki: “Ona Rabbinden bir âyet/ mucize indirilse olmaz mı?” De ki: “Bütün gizli bilgiler Allah’a aittir. Öyleyse bekleyin; sizinle birlikte ben de bekliyorum.”

(Enam 6/158)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا
خَيْرًا قُلْ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi ya da Rabbinden bazı işaretlerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinden bazı işaretler geldiği gün, evvelce îmân etmemiş veya îmânlı olarak hayır işlememiş kimsenin îmânı kendisine fayda vermeyecektir. De ki: “Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonunda elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir, müminleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Hatta, elçiler tam onlardan ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman yardımımız gelir, sonra istediğimizi kurtarıyoruz. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

(Mümin 40/51)

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

Elçilerimize ve inanıp güvenenlere, hem dünya hayatında hem şahitlerin getirileceği günde, elbette yardım edeceğiz.

(Fussilet 41/13)

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ

Yüz çevirirlerse de ki: “Sizi uyarıyorum; Âd ve Semûd gibi bir cezaya çarptırılabilirsiniz.”

(Fussilet 41/14)

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Kendilerinden önce ve onlardan sonra gelen elçiler: “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin!” dediklerinde: “Rabbimiz isteseydi melekleri indirirdi. Biz sizin elçiliğinizi inkâr ediyoruz” dediler.

(Fussilet 41/15)

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Âd halkı, yeryüzünde haksız yere büyüklenmiş ve: “Bizden güçlü kim var?” demişti. Onları yaratan Allah’ın kesinlikle daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı ki, âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

(Fussilet 41/16)

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Onlara soğuk günlerde dondurucu bir rüzgâr gönderdik ki, dünya hayatında alçaltıcı azabı tattıralım. Ahiretteki azapları daha da alçaltıcı olacak ve onlara yardım edilmeyecektir.

(Fussilet 41/17)

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Semûd halkına da rehberlik ettik ama onlar rehberle karşı körlükten yana olunca, kazandıklarına karşılık onları alçaltıcı bir azabın yıldırımı çarptı.

(Fussilet 41/18)

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

İnanıp güvenen ve kendilerini koruyanları daha önce kurtardık.

(Yunus 10/104)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّيْكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

De ki: “Ey insanlar! Benim dinim hakkında şüpheniz varsa bilin ki, sizin Allah ile aranızda koyup kulluk ettiklerinize ben kulluk etmem ama sizi vefat ettiren Allah’a kulluk ederim. Ben, müminlerden olmakla emrolundum.”

(Neml 27/91)

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

Bana sadece bu beldenin Rabbine kulluk etmem emredildi. Burayı harem bölgesi yapan O’dur; her şey O’nundur. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.

(Zümer 39/11)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

De ki: “Ben, dinine hiçbir şey katmadan sadece Allah’a kulluk etmekle emrolundum.

(Zümer 39/12)

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

Bir de, müslümanların öncüsü olmakla emrolundum.”

(Mümin 40/66)

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Rabbimden bana, açık belgeler geldiğinde, Allah ile kendi aranızda koyup yalvardıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı. Ben varlıkların Rabbine tam teslim olmakla emrolundum.”

(Kâfirun 109/1)

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

De ki: “Ey Kâfirler!

(Kâfirun 109/2)

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

Ben, sizin kulluk ettiğinize, kulluk etmem!

(Kâfirun 109/3)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Siz de benim kulluk ettiğime kulluk etmezsiniz!

(Kâfirun 109/4)

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek biri değilim!

(Kâfirun 109/5)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz!

(Kâfirun 109/6)

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

Sizin dininiz size, benim dinim banadır!”

(Yunus 10/105)

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sen yüzünü dosdoğru bu dine çevir. Sakın müşriklerden olma!

(Rum 30/30)

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sen yüzünü bu yaratılış dinine çevir. Allah, insanları o kanuna göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur, ama insanların çoğu bilmez.

(Enam 6/14)

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Allah’tan başkasını mı veli edineceğim? O gökleri ve yeri, bölünme ile yaratandır. O, yediren ve yemeyendir.” De ki: “Ben; Allah’a tam teslim olanların öncüsü olmakla ve asla müşriklerden olmamakla emrolundum.”

(Yunus 10/106)

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

Sana fayda ya da zarar veremeyecek şeyleri Allah ile arana koyup da onlara yalvarma! Eğer öyle yaparsan kesinlikle zâlimlerden olursun.

(Şuara 26/213)

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ

Sakın Allah ile birlikte başka bir ilâha yalvarma! Yoksa azaba uğratılacaklardan olursun.

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah ile birlikte bir başka ilâha yalvarma! Allah'tan başka ilâh yoktur. Allah dışında her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur, O'na döndürüleceksiniz.

(Zümer 39/64)

قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

De ki: “Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?”

(Zümer 39/65)

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sana da senden önceki nebîlere de kesin olarak vahyedilmiştir: “Eğer Allah'a ortak koşarsan, yaptığın boşa gider ve sen de kaybedenlerden olursun.

(Yunus 10/107)

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Allah, sana bir zarar dokundursa, onu O'ndan başka giderebilecek yoktur. Sana bir hayır dilerse, onun lütfunu geri döndürecek de yoktur. Allah lütfunu, kullarından istediğine verir. O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Enam 6/17)

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah sana bir zarar dokundursa, onu O'ndan başkası gideremez. Eğer sana bir hayır dokundursa bil ki O, her şeye bir ölçü koyandır.

(Ahzab 33/17)

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۖ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

De ki: "Allah size bir kötülük veya bir rahmet dilese, Allah'ı kim engelleyebilir? Onlar, Allah ile aralarına girecek ne bir veli ne de bir yardımcı bulamazlar."

(Fatır 35/2)

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Allah, insanlar için bir rahmet kapısı açarsa, onu engelleyebilecek yoktur. Allah bir şeyi engellerse, artık onu salıverecek de yoktur. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Zümer 39/38)

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

Onlara: "Gökleri ve yeri, kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle: "Allah" derler. De ki: "Allah ile aranızda neyi koyup yalvardığınıza baktınız mı? Allah bana bir zarar vermek istese, onlar bu zararı giderebilirler mi? Ya da bana rahmet etmek istese, onlar, O'nun rahmetini önleyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter! Dayananlar O'na dayansınlar."

(Yunus 10/108)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

De ki: "Ey insanlar! Size Rabbinizden gerçek geldi. Artık kim yola gelirse sadece kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa sadece kendi aleyhine sapar. Ben sizin vekiliniz değilim."

(Nisa 4/170)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ey insanlar! Elçi, Rabbinizden size gerçek olanı getirdi; ona inanıp güvenin ki sizin için hayırlı olsun. Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah her şeyi bilir, daima en doğru hükmü verir.

(Enam 6/66)

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

Senin halkın, onu yalanladı. O, gerçektir. De ki: "Ben sizin üzerinize vekil değilim."

(Enam 6/104)

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ

Doğrusu size Rabbinizden göstergeler gelmiştir. Kim onları görürse kendi lehine olur. Kim de körlük ederse kendi aleyhine olur. Ben sizin korumanız değilim.

(Enam 6/105)

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

İşte âyetlerimizi böyle evire çevire anlatırız ki birileri: "Sen bir yerden ders almışsın" desinler, biz de onu bilen bir topluluğa iyice açıklamış olalım.

(Enam 6/106)

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

Rabbinden sana vahyedilen ne ise sen ona uy. O'ndan başka ilâh yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

(Enam 6/107)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Allah istese, kimse şirke düşmez. Seni onların üzerine kaydedici kılmadık. Sen onların vekili de değilsin.

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa kendi aleyhine sapar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Biz bir elçi göndermeden azap edecek değiliz.

(Kehf 18/29)

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا لَا آخَاطُ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

De ki: Bu gerçek Rabbinizdendir. Artık isteyen inanıp güvensin, isteyen de inkâr etsin. Zâlimler için alevleri kendilerini kuşatacak bir ateş hazırladık. Feryat ederlerse, erimiş madene benzeyen ve yüzleri kavuran bir su ile imdatlarına yetişilir. Ne kötü içecektir o; ne kötü bir dinlenme yeridir orası!

(Zümer 39/41)

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Sana indirdiğimiz kitap, insanlar için gerçeğin ta kendisidir. Yola gelen, kendisi için gelir; yoldan sapan da kendi aleyhine sapar. Sen onların vekili değilsin.

(Yunus 10/109)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sen, sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret! O hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

(Kehf 18/28)

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا

Rablerinin rızasını kazanmaya odaklanarak sabah akşam ona dua edenlerle birlikte sabret! Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan ayırma. Kalbini bizi hatırlamaktan habersiz kıldığımız, arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kişiye de boyun eğme!

(Ahzab 33/1)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ey nebî! Allah'tan korkarak kendini koru! Kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilendir, daima en doğru hükmü verendir.

(Ahzab 33/2)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Sen Rabbinden sana vahyedilene uy! Şüphesiz ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Ahzab 33/3)

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

Sen Allah'a dayan; vekil olarak Allah yeter.

(Zuhruf 43/43)

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Çünkü sen doğru yol üzerindesin.